

www.burmeseclassic.com

ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့

ဝေယျာဇာတ်

ပန်းချီ

နော်တူးဒောင် ပူဇော်သည်။

ပန်းချီ ရော့တူးအောင်

ဝေယန္တရဇာတ်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၀၀၇၁၅၁၂၀၈

အဖိုးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၀၀၈၁၀၁၂၀၈

ပုံနှိပ်ခြင်း၊ ပထမအကြိမ်

ထုတ်ဝေသည့်ကာလ

၂၀၀၉၊ မတ်လ။

အုပ်ရေး-၅၀၀

ဖြန့်ချေး-၁၈၀၀ ကျပ်

မျက်နှာဖုံး/အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးအေးလွင် (၂၅၅၉)

ရွှေပဒေသာအာဖ်ဆက်

အမှတ် ၃၁-၃၃၊ ၅၃လမ်း၊

ဗိုလ်တထောင်၊ ရန်ကုန်။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးအေးလွင် (၃၇၀၈)

တိုက် (၄)၊ အခန်း (၁၀)

ပြည်တော်သစ်ရိပ်သာ

ပုဇွန်တောင်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖြန့်ချိရေး

ရွှေပဒေသာစာပေ

တိုက် (၄)၊ အခန်း (၁၀)

ပြည်တော်သစ်ရိပ်သာ

ပုဇွန်တောင်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၂၀၁၆၃၁

ရှေးလူကလေးဖြစ်သော
အဘိ ။
သိပ်ကုန်တိုင်း
စေတနာကုန်မြို့နယ်
သိပ်ကုန် မင်းကြီး
မင်းမြတ် ။

BURMESE
CLASSIC

BURMESE CLASSIC

ထိုသို့ရာင်
မင်းကြီး၏
သားတော်ကား
သိပ္ပံရာ မင်းသား
ဖြစ်၏ ။

သားတော် သိပ္ပံနွဲ့
မင်းသား အဂ္ဂယ်ရောက်
လေလော့ ခမည်းတော်
သိပ်ရာမင်းကြီး သည်
သားတော်ကို မန္တရာဇ်
မင်းကြီး၏ သမီးတော်
ဗုဒ္ဓသာတီ မင်းသမီးနှင့်
ထိမ်းမြား လက်ထပ်
ပေးပြီး ထီးနန်းပွဲ
ပြောငါး လေးစာပဲလာ၏

BURMESE
CLASSIC
.COM

တစ်ယောက်၊ ခြောက်ထောင်သော ကြိမ်ရည်
မောင်မ အပေါင်းခြံရံလျက် နန္ဒမိကောင်ညာ
တင်ထားလျ် မိဖုရားကြီး အရာ ပေး၏ ။

မှထုတ်မိဖုရား ကြီးသည် စန္ဒကုဗ္ဗံသာမန်
တို့ဖြင့် တစ်ကြိမ်လုံး လိမ်းကျံထားသကဲ့သို့
ရွှေကြိုင် ဘော ကြိမ်ရည်နှင့် ငှက်ဖြိုး မေ့ရှား
ရွှေထု ကဲ့သို့ အဆင်းလှ သူဖြစ်သည် ။

BURMESE CLASSIC

ထိုခါက သိကြားမင်း
သည် ဝါဒ ဗိသုကာ
မည်သည့် အရာပုံအ
ဖြစ်လေ သနည်း
ဆင်ခြင်လေရာ --
သိပ်ပျော်စရာ
သိပ္ပံနည်းမင်း၏
ဗိသုကာ ဖြစ်ပြီး
သည်ကို ဖြစ်လေ၏

ဝါဒ ဗိသုကာကြီး
သည် နတ်ပြည်မြို့စုတော
ဝါဒီ တောင်းဆိုသွားသည်
ဆု ဆယ်ပါး အနက် ကြီးပါး
ပြည် ဖြိုး နေလေ
ဖြစ်

၆

သားဆု
တစ်ပါးသာကျန်တော့၏
ပုသိတီ ဒေဝီ အား
သားဆုကို ပေးတော့
အံ့ ။

ထိုသို့ ဗြဲစဉ်မှ ပုသိတီ မိဖုရားကြီးနှင့်
ထိုက်တန်သော သားကောင်ကို ရှာဖွေရာ
တုရား အလောင်းနတ်သားကို မြင်လေ၏

ထိုနတ်သား
သစ္စာသုံး
အသက်တမ်း
ကုန်သဖြင့်
ခုတော့နိုးအာပါ
ဖြစ်၏ ။

အချင်းနတ်သား
သင်သည့် သိပ္ပံနည်းမင်း
ကြီး၏ မိဖုရား ပုသိတီ
ဒေဝီ ၏ ဝမ်းဗြဲ ပဋိသန္ဓေ
ယူပါလော့ ။

၇

ဘုရားအလောင်း
နတ်သားလည်း
နတ်ဗြဲဗြဲစုတော့၍
ဖုသတ် မိဖုရားကြီး
ဝမ်းဒြဲ ပဋိသန္ဓေ
ဆောင်၏ ။

ဘုရားအလောင်းပဋိသန္ဓေ
နေသည့်ခွင် တစ်ဖြိုင့်နက်
ဖုသတ် မိဖုရားကြီးသည်
ကြီးစွာသော အလှူ လှူ
ပေးလှူ လှိုဏ်တံ
မြင်းထန်စွာ မြစ်လှော်လာ
တော့၏ ။ ။

အရှင်မင်းကြီး
အကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့လျှင်
ဇာယဗြာ ကြောက်သိန်းဖို့
နေ့စဉ် လှူ အိမ်လှို
ပါ၏ ။

သိန္နဲပုဂံမင်းကြီး
လုပ်ပြီး
ထိုအကြောင်းကို
လက်ကားဖော်
ပုဂံကားတို့ အား
ပြောကြားပေး
ခြင်းဝေလရာ -

အရှင်မင်းကြီး
မိဖုရားကြီးဝမ်းနည်း
ပေးလျှင် ဗုဒ္ဓိကြံခြင်း၌
မြေ့မြေ့လာသူ
ပင်္ဂိုသန္ဓေ ယူခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

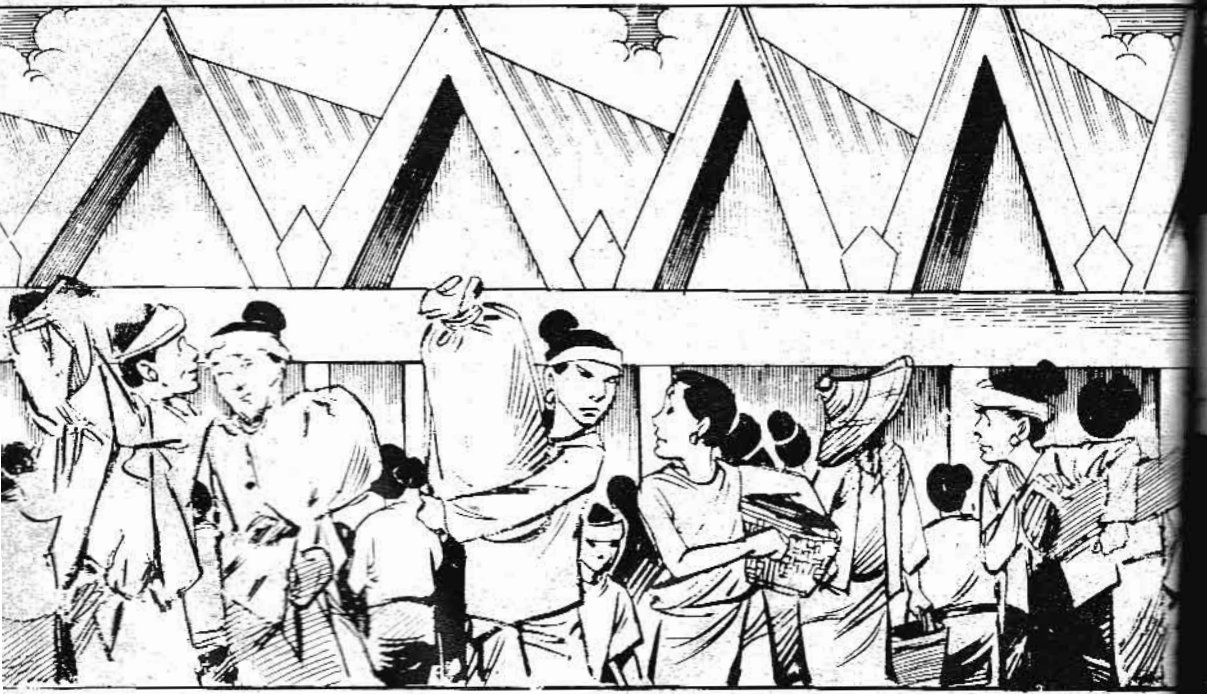

မိဖုရားကြီးဝမ်းနည်း
ပင်္ဂို သန္ဓေနေသော
ထုသည် ပေးလျှင် ဗုဒ္ဓိကြံ
မြေ့မြေ့ မကောင်းရန်
သူ ဖြစ်ပါလိမ့်
မည်။

မင်းကြီးလည်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာစွာနှင့် မိဖုရားကြီး ဆန္ဒအတိုင်း
မြို့ဗျက်ဒါလေးရပ် မြို့လယ်နှင့် နန်းတော်တံခါးဝတွင် ရေပဲခြောက်ဆောင်
ဆောက်လုပ် စေ၏

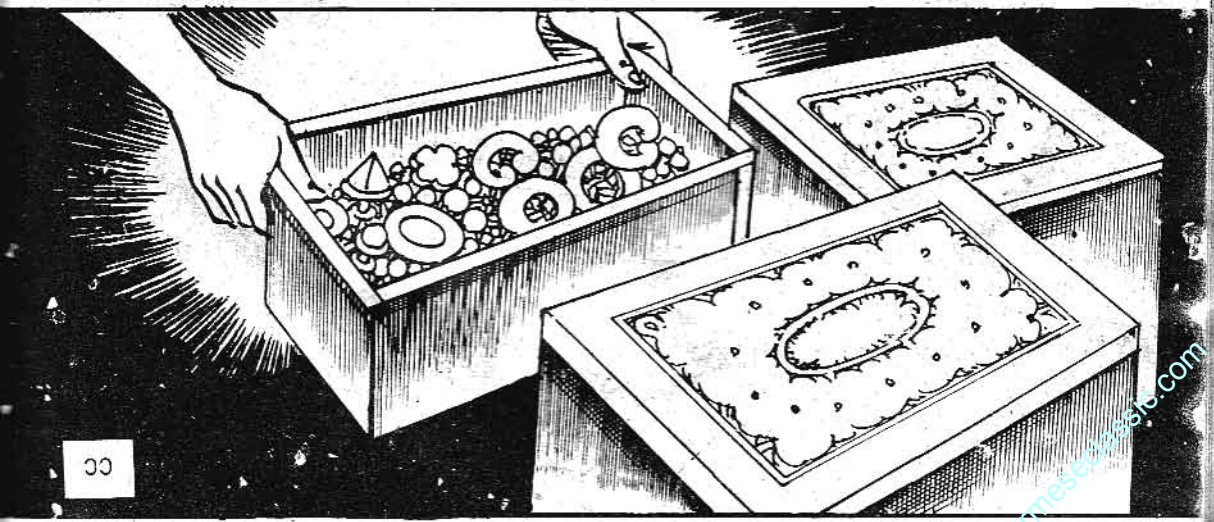

နေ့စဉ် နေ့တိုင်း ခြောက်သိန်းပိဉ့် လျှာခြံနား
လေးကမ်း ခွင့်ကြဲ စေ၏

ဘုရားဒါလောင်း
ပင် သစ္စာရေသည့်နေ့မှ
စ၍ သိပ္ပံပညာပိုင်ကြီးသည်
အစွန်အစွယ် လက်ခောင်း
ပစ္စည်းတို့၊ မြားစွာတို့၊ မြား
ရရှိလာ၏ ။

ဘုရားဒါလောင်း၏ အာနုဘော်ကြောင့်
ပစ္စည်းတို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရှိကုန်သော ထိုအခါပင်
ဒါလောင်း သည် လက်ခောင်းပစ္စည်းများစွာ
ဆက်သွယ် လာကြ ကုန်၏ ။ ။

ဒုသာတီ မိဖုရားကြီး
ကိုယ်ဝန် ဆောင်ရွက်
ဆယ်လဲ ဖြည့် လတ်စွာ
တစ်နေ့ ။

အရှင်မင်းကြီး
အကျွန်ုပ်သည်
ဇွဲကို လှည့်လည်
ကြည့်ရှုလိုပါ
သည်

မင်းကြီးသည် စေတနာတူ တစ်ဖြည်းဖြည်းတို့ တစ်ဆင့်
စေ့ရွက် မိဖုရား ကြီးနှင့်အတူ ဖြစ်ပါထားစီး၍ ဇွဲကို
လှည့်လည် ကြည့်ရှု လေ၏ ။ ။

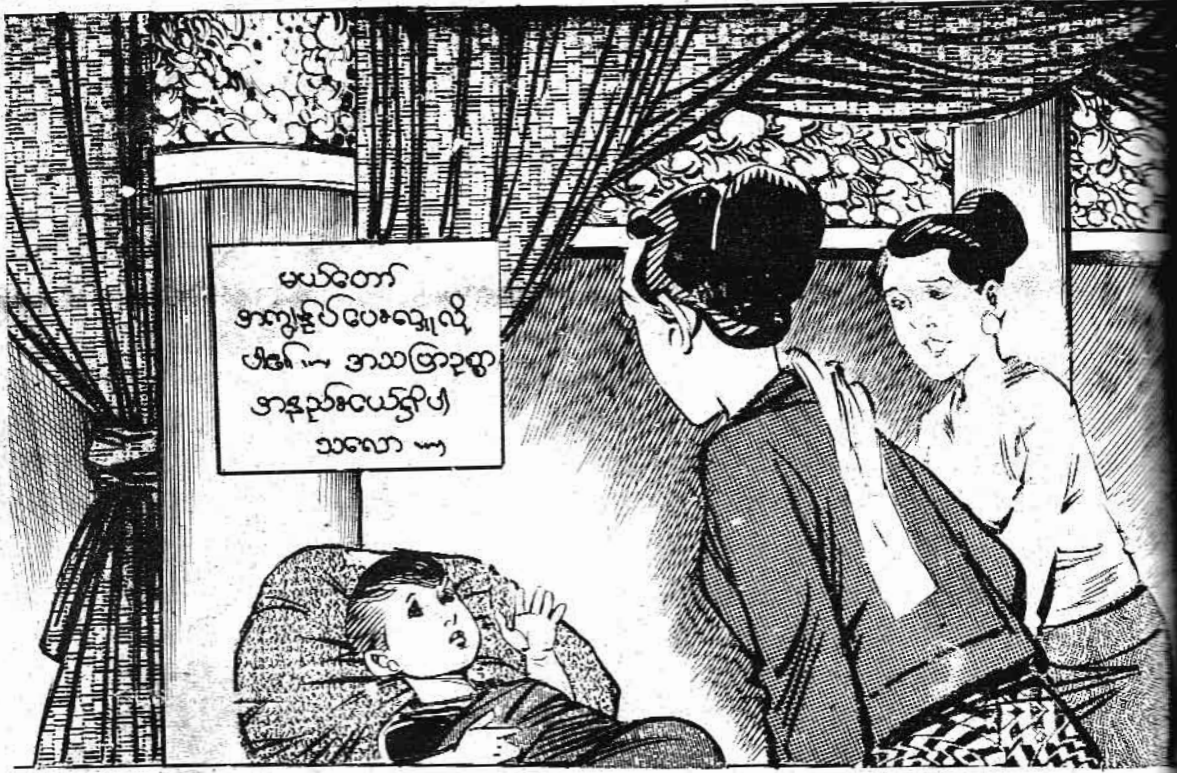

ထိုသို့ ပြောဆိုရာတွင် ပြည်သူများသည် ရောင်းဝယ်ဖောက်ဖား
အားလုံးက ချစ်ခင်အားပေးကာ အရောက်တွင် ။
မိဖုရားကြီးသည် သားဖွား၍ ရှိ မှုလကမ္ဘာပေး လျှပ်ငြားသဖြင့်
ဝမ်းဗိုက်မှ အားသာ နာကျင်ခြင်း ဖြစ်လေ၏ ။ ။

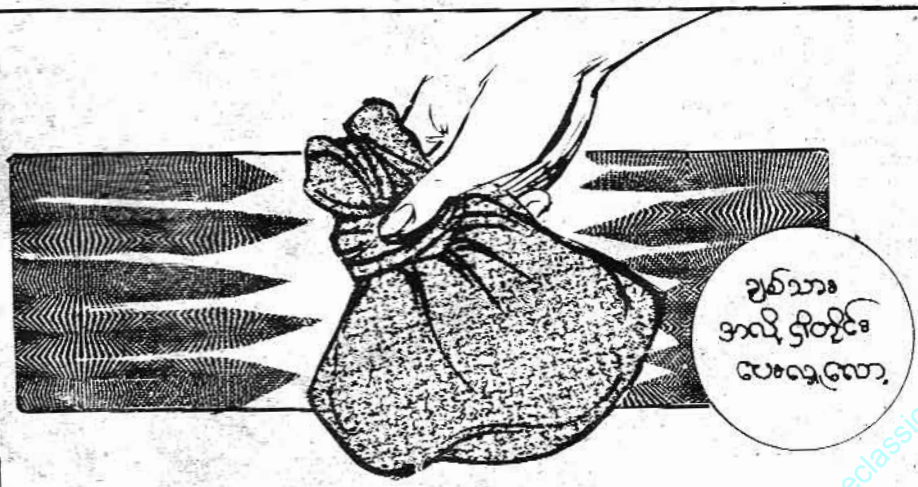
မင်းကြီးလည်း ထိုသို့လမ်းမ
အလယ်၌ ဘားဖွားမင်္ဂလာ
တံဆိပ်ကို ဆောက်လုပ်စီတင်
လေ၏ ။ မိဖုရားကြီးသည်
ထိုတံဆိပ်၌ သူ့အလောင်းကို
ဖွားမြင်လေ၏ ။ ။

ဘုရားအလောင်းသည် မယ်တော်ငယ်နှင့် မွေးဖွားလာသည်နှင့်
လက်ကို ရာနဲ့တန်းလျက်

မယ်တော်
အကျွန်ုပ်ပေးချေလို့
ဖိစီး အာသိကရုံမှာ
အနည်းငယ်ပေးပါ
သလော

ထိုအခါ မယ်တော်လည်း အာသိကရုံထောင်ထုပ်ကို
အားတော်လက်သို့ ပေးချေ

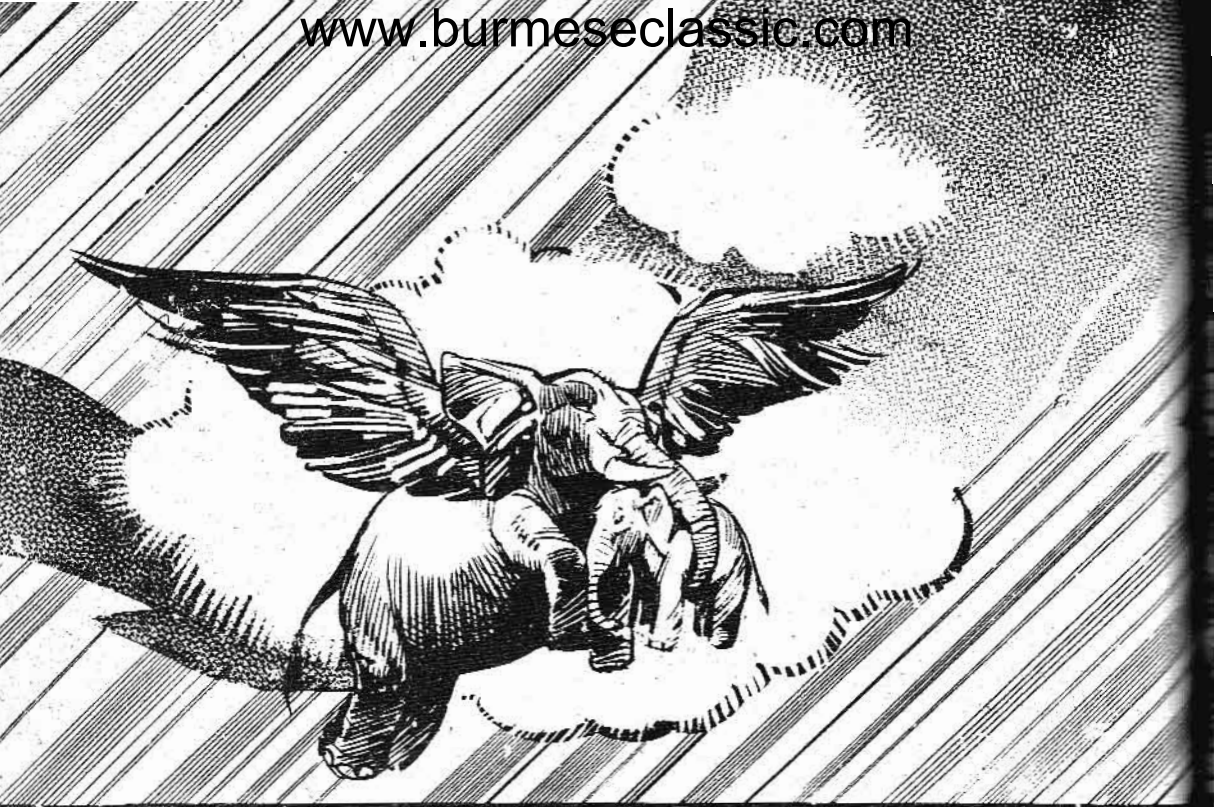

ဥစ်သား
အလို့ငှါတွင်း
ပေးချေလော့

ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားအလောင်း
သည် ကုန်သည်တို့ သွားရာ
လမ်းကို ခြံ ဖွဲ့ဖွား
လာကြောင်း သေချာစွာ
ဟူသော အမည်ကို ဖြည့်ကြ
ကုန်၏ ။ ။

ဝေသာနာ ဖင်သာလေး ဖြားဖြင်သည့်နေ့မှာပင်
ကောသလောင်သို့ သွားတတ်သော ဥပေါသထဆင်မိသည့်
ဆင် ၆၀ ကြိမ်အင်လက္ခဏာ ဖင်သာ အပေါင်းနှင့် ဖြည့်၍ သည့်
တစ်ကွယ်လုံးဖြူစော ဆင်ပေါက်ငယ်တို့ ယူစောင် ခဲ့၍
ဆင်တင်ကျပ်၌ ထားသွားလေ၏ ။ ။

ထိုဆင်ဖြူငယ်စား တွေးအလောင်း၏ ကောင်းကင်သော အထောက်အပံ့
ဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စယယူသော အမည်ကို မြေ၏ မှာ ။

ဝေယျန္တရာဇဝါဒိယားသည်
ငါ့နှစ်ခြောက်ခွဲအရွယ်
လောက် အရောက်တွင်
အဖိုးတစ်သိန်းထိုင်တန်သော
မိသားစုကို ချွတ်၍
အထိန်းတော်တို့ အားပေး၏

အကျိန်တော်တို့ သည်
မင်းသားပေးသည်ကို
မယူဘဲ မနေဝံ့ ၍
လက်ခံ ယူပြီးမှ
မင်းသားကို ဖြန်ပေး
ကြလေ၏ ။

အရှင်သားကို
ဖြန်ဆက်သပါ
တယ်

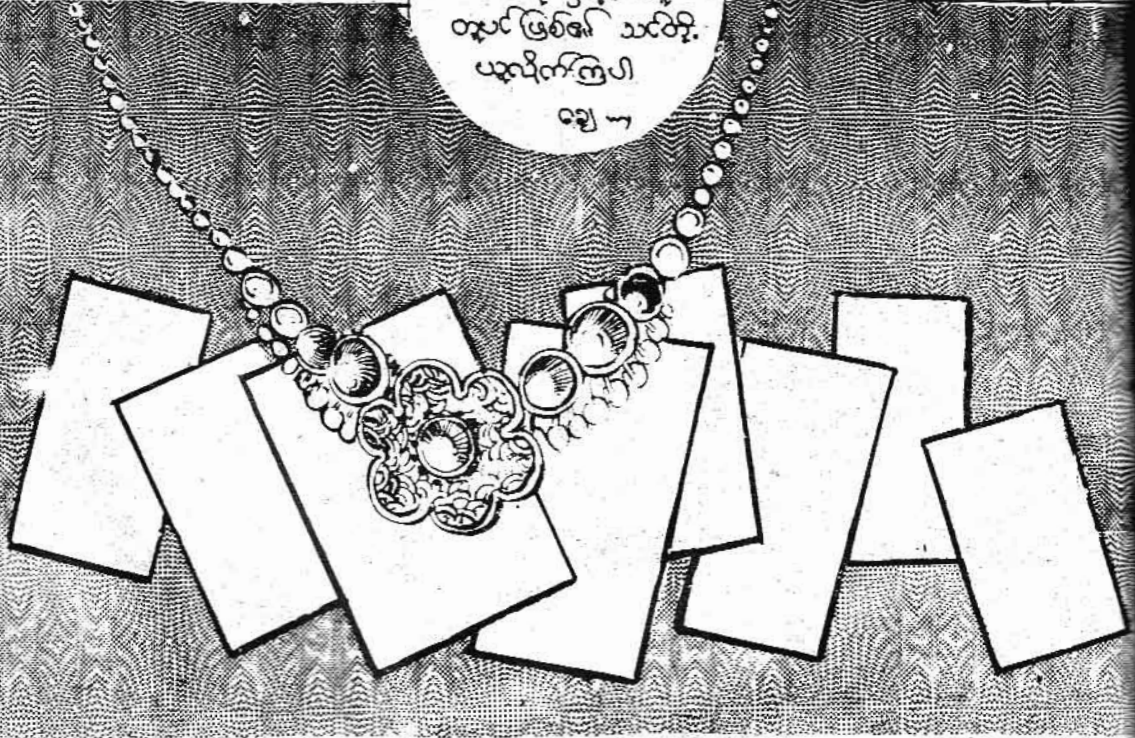
သင်တို့အား
ပေးပြီးစောပစ္စည်း
ငါ ဖြန်မယူတော့

အထိန်းတော်တို့လည်း
ထိုအကြောင်းကို
မင်းကြီးအား
ရွှေကကြားရာ
မင်းကြီးက ...

ငါ့သားတော်
ပေးသည့်မှာ ငါ
ပေးသည့်နှင့်အတူ
တောင် ဖြစ်၏ သင်တို့
ပစ္စည်းကကြပါ
ဈေ့ ...

မင်းကြီးက လည်ဆွဲတန်ဆာအသစ်ကို မင်းသားအားလေးဆင်ဖို့
မင်းသားက ထိုလည်ဆွဲတန်ဆာ ကိုလည်း အထိန်းတော်တို့အား
ပေးလှူပြန်၏ ... ကျသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့တို့ အထိန်းတော်
တို့ကို ပေးလှူခဲ့၏ ...

အသက်ရှင်နှစ် အာရုံယသို့
အထောက်အပံ့ လေသန္တရာ
ဆင်းသားလေးသည် ကျွန်ုပ်တို့
အဖို့ ဖြစ်ပေါ်လာ၏ ။

တစ်စုံတစ်ယောက်သော
သူသည် ငါ့ နှလုံးသားကို
တောင်းလာအံ့ ။ ငါသည်
ရင်ကို ခွဲ၍ ထိုသူအား
နှလုံးသားကိုပေးမည်

မျက်စိ အစုံကို
တောင်းလာအံ့ ။ မျက်စိ
အစုံကို ထုတ်ပေးမည် ။
အသားကိုတောင်းလာအံ့
သားဖြင့် အသားကို လှီးဖြတ်၍
ပေးမည် ။

တစ်စုံတစ်ယောက်
သောသူသည် ငါ့ကို ကျွန်
မြဲလုပ်လိုသည်ဟု ဆိုအံ့
ထိုသူ ထံမှ ငါ့ကျွန်ုပ်
လိုက်တော့မည်

ကျသို့ အကြံဖြစ်
လေတော် မူ
ဘုရားအလောင်း၏
ပါရမီတော်ကြောင့်
နှစ်သိန်လေတောင်း
အထူးတော် မဟာ
ဇာတိမြေကြီးသည်
မြဲသည်ဟု တွန့်လှုပ်
လေ၏ မူ မူ

ကောင်းကင်ယံအလွန်
ထစ်၍နိုး ချက်ကြိုးလျက်
မျိုးကြီး သည်တန်ဖွာ
ဌာသွန်းပြီး မဟာ
သမုန္တရာ ရေမြင်၍
လျှိုငါးတံပိုးတစ်
ချောင်းစွာတန်ဖွာ
လေတော့၏ မူ

သူ့ဘေးဒါလောင်
 တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်
 ဒါ့အရပ်ကို ရောက်
 လေဟော် ။
 ဦးရီးတော့ မိဖွဲ့ သင်မင်
 ဇာ သမီးတော့
 မိဖွဲ့ မင်းသမီးနှင့်
 ထိုမိဖွဲ့အလက်ထပ်
 ဇာ ။ ။

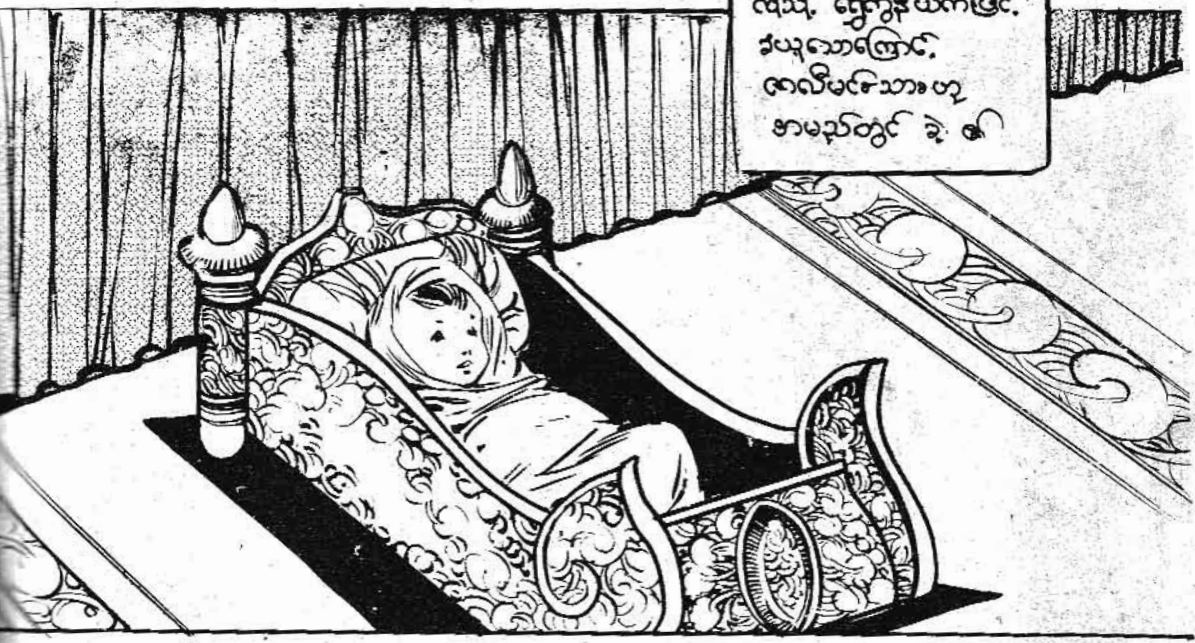
ဆုပေးတော့ သိပ္ပံပေးမင်းကြီးသည် သားတော် လေယန္တရာ
 မင်းသားအား တွင်းမြဲညိုကို အပ်နှင်း၍ မင်းအဖြစ်
 အဟိသိက် ဖြောက်သွင်းပေး၏ ။ ။

တစ်ယောက်ကြောက်ထောင်လော မောင်မအပေါင်း ခြံရံလျက်
မိဖုရား အရာ၌ ထား၏ ။ ။

ရွှေထီးကျွန်း သိမ်းခြင်းစံသည့်မြတ် နေရာနေ့တိုင်း
ကြောက်စိန်၊ ကြောက်သိန်စသော အသံဖြင့် နှုတ်တိုင်း ။ ဗွန်ထုတ်လျက်
ကြီးစွာလော အကျိုးကိုပေးခဲ့၏ ။ ။

လိသို၊ ရွှေကုန်းယက်ဖြင့်
ခံယူဘေးကြောင့်
ဂေလိမင်းသားဟု
အမည်တွင် ခဲ့ ၏

ဂေလိမင်းသား လမ်းလျှောက် တတ်စွာကျယ်တွင်
မိဖုရားကြီးမှ သမီးတော် ဖွားမြင် ဖြန့် ၏ ။
ထိုသမီးတော်အား သစ်ခုက်ရေ ဖုတ်ဖြင့် ခံယူခဲ့ ကြသဖြင့်
ကလျာဇိန်ဟု အမည်ဖြည့် ခေါ်ကြ ကုန် ၏ ။

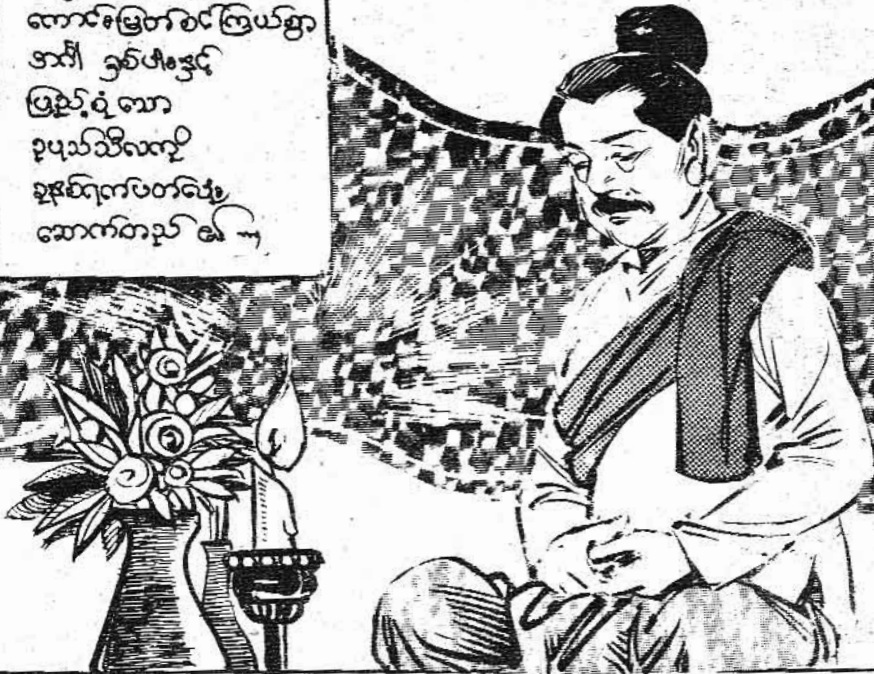

တိုင်း၌ ဖြည့်သား အာပေါင်းတို့ သည် တော်မြတ်သည် အောင်ကို
မခံနိုင် တော့သဖြင့် မင်းကြီး၏ နန်းတော်သို့ ရုရှား လျှောက်
ကြွေးကြော်ကြရာ မင်းကြီးက

သင်တို့
အဖိုးရှိမ ကြွနင်
မကြာ မီပင် မိကြီး
ဌာယုန်းဖြီး သာယာ
ထပြောင်မိမည်

မင်းကြီးသည်
 နိဂ္ဂုဗေဒအတွက်
 ကောင်းမြတ်စင်ကြယ်စွာ
 အင်္ဂါ ဂြဟ်ဖိုဒွင်
 ဖြည့်ပုံ့ ဘော
 ဥပုသ်သီလကို
 ခုနစ်ဂါဏ်ပတ်နေ့
 ဆောက်တည်၏။

ထိုသို့ ဆောက်တည်သောလည်း မိုးပဏ္ဍာလာအင်္ဂါ
 ပညာရှိ အမတ်တို့ ကို ခေါ်ယူ၍ မွေးမြူခဲ့ရတော့၏။

အရှင်မင်းကြီး
 ဥပေါသထ ဆင်ဖြူ
 ရိက္ခာ အရပ်သည်
 နိဂ္ဂုဗေဒ၏ သိရှိ
 စကား ဂြဟ်သည်

ပုဂ္ဂလိက WWW
ဆင်မျိုးသည် တန်ခိုး
ကြီးသည် ဖြစ်၍
အလွန် ငှားပါး လှ၏
အဘယ်ဒွာ ရနိုင်ပါ
မည်နည်း

အရှင် ဝင်းကြီး
စေတုတ္တရာမြည်
ဝေယျာဇ္ဇာမင်းကြီး၌
ဆင်ဖြူတော်၌
ပါသည်

ဝေယျာဇ္ဇာမင်းကြီး
သည်လည်း ဆင်ဖြူ
တီးနန်း စည်းစိမ်ကိုမဆို
ထားနှင့်။ ထိုစင်္ကြံသားသည်
ပွက် မျက်လုံး စသည်
ကိုယ် အလျဉ်း ရှိတောင်း
လာလျှင် ပေးမည်လို့
ဖြစ်ပါ၏။

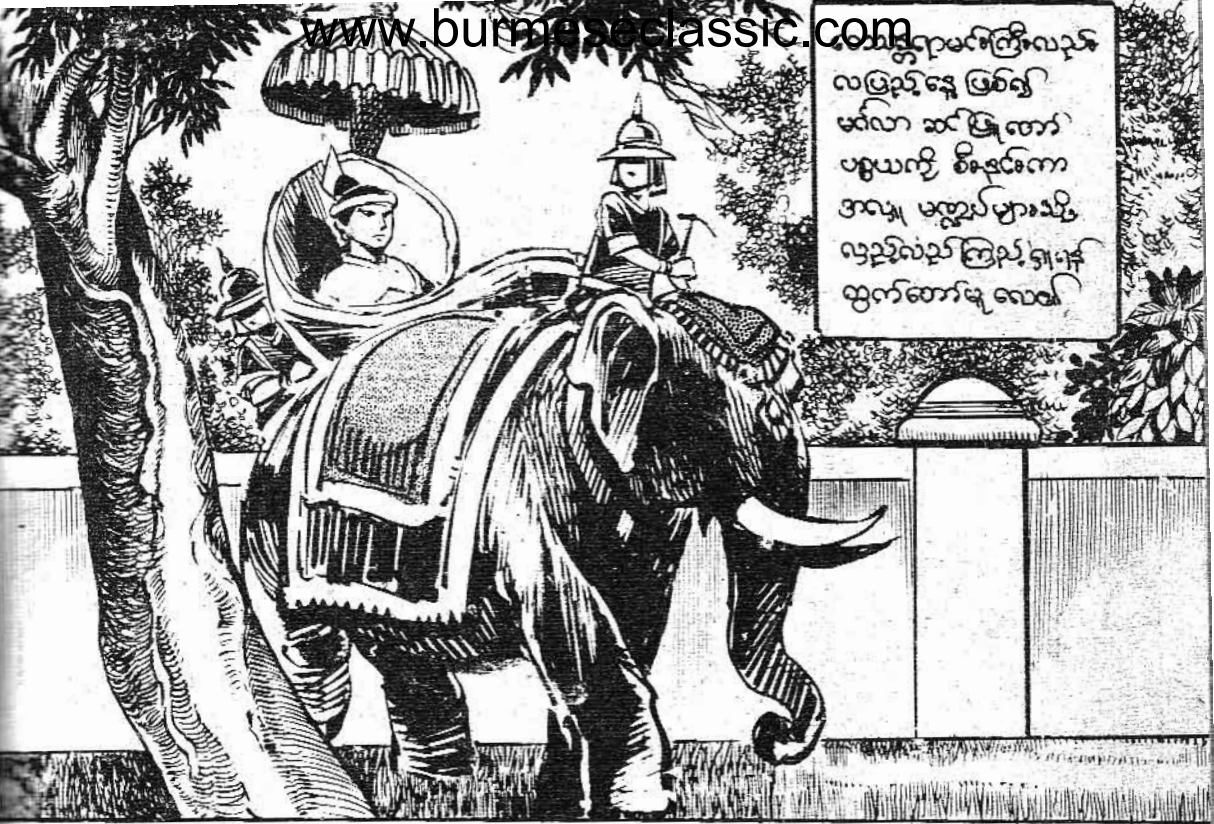
ဝေယျာ
မင်းကြီးသည် အကျွ
ပေးခြင်း၌ ခွေ့လျော်ကြောင်း
တစ်သောင်းယူနေကျယ်
ဌာနာ စွမ်းအားပိုင်
ကျွမ်းအလုံ ကျော်စေ
ထင်ရှားပါ၏။

ထို့ကြောင့်
အကျွန်ုပ်တို့ လိမ္မာ
ရဲရင့်စွာ ပုဂ္ဂလိကပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို ရွေးချယ် ဝေယျာ
မင်းကြီး၏ ဆင်ခြင်တော်
အကျွန်ုပ်တို့အား
ကောင်းပါမည်
မင်းကြီး။

ကိုယ်တို့
ဘေးအန္တရာယ်မှ
ကယ်တင်ပေးပါ။
အာရှနှင့် ချစ်မြတ်နိုးခြင်း

အာရှနှင့် ချစ်မြတ်နိုးခြင်း
ကောင်းပါပြီ

သေတ္တာမင်းကြီးသည်
လမြည်နေ့ ဖြစ်၍
မင်္ဂလာ ဆင် ခြံတော်
ပစ္စယကို စီးနင်းကာ
အလှူ မလှူမည်မှာ သိ
လှည့်လည် ကြည့်ရှုနေ
ထွက်တော်မူ လေ၏

ထိုအခါ ။ အလှူ ပုံရိပ် လာသည် ပုတ္တော့ရွတ်ယောက်တို့သည်
လက်ကို ဆန့်တန်း၍ ခြံငါးကလျက် ။ ။

အရှင်မင်းကြီး
ဝေယျန္တာ ။
သင်မင်းကြီးအား
ကောသလိဒ မင်္ဂလာ
ဖြစ်စေသည်

ထာရာယုတ်တို့
အာဟယ်အရာကို အလို့
ရှိ၍ ကောင်းစွာပေးကြ
ကုန်သိမ့်သွင်း။ သင်တို့
အလို့ ငှါသန့်ကို
ထာရာခင်ကြကုန်လော့

အရှင်မင်းခြံတံ
အကျွန်ုပ်တို့၏
ကလိပ်ရှင်ခြံသည် ဦး
ရိုးတော်ရှင်ရှားသဖြင့်
အစာရေစာထာမှတ်
ကြရ ဟိသန့်

ထိုကြောင့်
မျိုးကွဲစေခြင်းငှာ
အရှင်မင်းကြီး၏
ဆင်ဖြူ မင်္ဂလာကို
အလို့ငှါပါသန့် ။
လျှောက်ချပါ

ထိုခဏအတွင်း ဘုရားလှိုင်
ဆင်တော်၌ ဆင်းသက်၍ ဆင်ဖြူ
တော်၏ နှာမောင်းကို ပုတ္တောတို့
လက်၌ ထား၍ ခြွေကရားဖြင့်
ရောက်ခဲ့ကာ လျှောက်မိလေ၏။

ကျွန်ုပ်၊ ဆင်ဖြူတော်ကို လျှောက်စား၍ မဟာမထီ မြေကြီးသည်
ဘုတင်ထပ်ပြု တုန်လှုပ် ခြွေကရား လေ၏။ - - -

ဆင်ခြင်တော့ကို လျှောက်ကြား တိုးညှိ ဖြည့်သားတို့ သိကြပေသော်
ဝေသန္တရာမင်း အပေါ် အာဇာနည်တို့ ခုခမ်းတော် သိပ္ပံမင်း မင်းကြီး၏
နန်းတော်တော်၏သို့ စုဝေးရောက်၍ အော်ဟစ်ကြကုန်၏ ...

အရှင်မင်းကြီး
ယခုတိုင်း ဖြည့်
ပျက်စီးခဲ့ပါ
ပြီ ...

အရှင်သားတော်
ဝေသန္တရာမင်း သည်
ရတနာဆင် ဖြူတော့ကို
ယာစကက ပုညာမတို့အား
ပေးလှူ လိုက်ပါပြီ

ကျွန်ုပ်တို့ကတော့ သာသနာ့
အဖွဲ့အစည်းကြီးတွေအား
ဗျာဓိဓာယော ဘုန်းကျက်
သရေကို လည်းကောင်း
အေး

ဆင်ဖြူရှင်က
ငါ့အဖေကြောင့် ဝေပျူဒိပ်
ကျွန်းမှာ တိုင်းကြီးပြည်ကြီး
မင်း ဖွဲ့နေသမျှ အကျွန်ုပ်တို့၏
တိုင်းပြည်ကို နှိပ်နှိတ်
လေးစားကြရကုန်၏

ထို့ကြောင့်
တိုင်းနိုင်ငံ ဝေပျူဒိပ်
တို့တွင် သူပုန်သူကန်
ရန်အတွက် လူသိများစေပြီး
ကင်းပြစ်မိကြီး အေးချမ်း
သာယာကြရအံ့

တိုင်းသူ
ပြည်သားတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ
ဆင်ဖြူရှင်တို့ကို တိုင်းသူ
ပြည်သားတို့ အားထောက်ထား
ကြင်နာခြင်းဖြင့် မိမိသဘောနှင့်
၇။ နေရာမှာ အရှင်သားတော်ကို
အကျင့်ပုံတို့ အားပေးပြီ

အရှင်သားတော်ကို
တိုင်းပြည်မြို့နှင့်ထုတ်၍
ဝက်တောင် ခွံ နေစေ
တော် မူပါလော့။

အင်းမာ ပြည်သူ့ပြည်သားတွေ
အချက်ထွက်နေကြတဲ့ဖြစ်၍
ယခု အချိန် ငါ့ဘာသာဆိုးတော် ငါ
တကားကို နာယူကြမခတ် မဟုတ်
မနက်ဖြန် မနက် မိုးတောင်
ရင်တော့ ပြည်သူတို့ အချက်
ဖြေနိုင် ကောင်းပါရဲ့ ။

ဖြည့်သူ
ဖြည့်သားတို့၊ ငါ၏
သားတော်ကို တိုင်းဖြည့်မှု
နှင့်ထုတ်ရန် သင်တို့
အဖွဲ့တကယ်အသိရှိ
ပါက ငါမတောင်းဆို
တော့ပါ။

သို့သော်
ယနေ့ တစ်ခုတော့
ငါ့ သား လေသတ္တရာ
ချမ်းသာစွာ နေပါ
စေရိုး

မနက်ဖြန်
မျိုးသောက် ဗွ
သင်တို့ အသိရှိ
သလို ဖြပါ
စော့ ။

တောသန္တရာမင်းကြီးသည်
ဆင်ဖြူတော်ကို လှူ ဇွဲ
လျှင် ဖွားဖက်တော်
အဖော် ကြောက်သောင်း
ခြံရံလျက် ထီးဖြူတောက်
တွင် စံပျော်ရွှင်လန်းစ
နေ၏ ။ ။

ထိုစဉ် ။ ဘိက္ခုနီမင်းကြီး ဆဗ္ဗတရိယာတော အဖော်
တောသန္တရာမင်းကြီး စံပျော် ရောက်ရှိလာလေ၏ ။ ။

ထိုအတောအခါ
ဗုဒ္ဓကုသိန်အတ္ထုပ္ပတ္တိ
အတ္ထုပ္ပတ္တိ
ပျက်

အရှင်မင်းကြီး
ဆင် ခြင်္သေ့ကို
ပျံ့လှိုက်သဖြင့်
အရှင်မင်းကြီးကို တွင်းသို့
ဖြည့်သွင်းပျံ့က အချက်
ထွက်ကုန် ကြပါပြီ

မုန့်ကုန်
ကို စားရန် သင့်အတွက်
တွင်း သို့ဖြည့်သွင်းပါ။ မုန့်ကုန်
မုန့်ကုန် ကုန်သည်တို့သည်
အရှင်မင်းကြီးအား
တွင်းဖြည့်ခြင်းဖြင့် တွင်းထုတ်
ပါကောင်းမည်

အတွင်းအမတ်
 သဗ္ဗညုတဉာဏ်တို့ရှာဖွေ
 ပါသည် ဣန္ဒြေ၊ ဥစ္စာ၊ ဆင်
 ဇြင်း၊ လူ့၊ လယ်ယာ ဥယျာဉ်
 တို့ကို တောင်းခံ လာပါက
 အဘယ်ကြောင့် မရွေးဘဲ
 နေမည်နည်း

တစ်ဖုံ
 တစ်ယောက်က ဦးခေါင်းကို
 အညို ရှိသည်မှာ တောင်း
 လာကြောင့် ဝါဒက ဦးခေါင်းကို
 ထောင်းထောင်း ဖြတ်၍
 ပေးအံ့ ။

လက်ချိမ်း ဗျက်လုံးကို
 လျှို့ဝှက်စွာ တောင်းလာ
 လျှင် လက်ချိမ်းကိုလှည့်ကောင်း
 ဗျက်လုံးကို လှည့်ကောင်း
 နိုင်ခြင်းဖြင့် ထုတ်လျက်
 ပေးအံ့ ။

အချွေ့ပေးခြင်းဖြင့်
ငါ၏ စိတ်သည်
ဆံ့ခြည်ဖွားဖွား ဘုန်းတို့
တုန်းရွှပ် ခြင်းဖြင့်
အလွန် နှစ်သက်စွေ
လျှောက်တော်မူ၏

သိရှိကုန် ခြည်သူ
လူ အပေါင်းတို့၊ သည်
အချွေ့ပေးရ ယုတ်ကောဟု
မိကို ခြည်ဖြင့် နှင်ထုတ်လိုလျှင်
လည်း နှင်ထုတ်စေ - သဘာ
လိုက သဘာစေ - အချွေ့
ပေး ခြင်းကို ငါမတွင်
ဖြို -

ယခုအခါ
ငါ့အား တွင်းသူခြည်
သားတို့က နှင်ထုတ်
ခြင်းကို ကျေနပ်စွာပင်
ဆက်ခံပါသည်

ထို့နောက်
လသာန္တရာမင်း
ကြီးသည်
မိမိတို့အား
ကြီးထံသို့
အားရောက်၍

မိမိတို့အား
ဒါနတစ်ခုလှူစေ
ရတနာရွှေတို့ကို
လှူတန်းပေးကမ်းခြင်း
ဖြင့် ခြံပိတ် သိမ်းဆည်း
ပါလော့

ငါ၏
သမီးတော်
သာတော်တို့ကို
ရှေးကထက် ပိုမို
ခြံတန်း ချစ်ခင်
ပါလော့ ။

ငါ၏
အမည်တော် မယ်တော်
တို့ကိုလည်း ဆပွား
ဖြင့်သာ ကောင်းစွာခြံတန်း
ကွဲကွယ်ရစ်ပါ
လော့ ။

ငါသည် သင်နှင့်
တွေ့ကွင်းရဲ့အဖို့
ထို့ အတွက် သင်သည်
နွမ်းလျော့ ညှိုးငယ်
ကြီးကွယ်ရာရေ ဇောက
ရတက် ဗပွေ ဖယုရစ်
ပါနှင့် ။

မိပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ငါသည်
အလှူ ပံ့ပုတ္တော တို့အား
ဆင်ဖြူတော် ပစ္စယာကို
လှူ ဒါနာလိုက်
၏

အရှင်မင်းကြီး
အဘယ်ကြောင့်?
ကွဲသို့ နားစကား
မျှားကို ဆိုတော်
မူပါသန့်သန့်

ထို့ကြောင့်
တို့အား ပြည်အားတို့က
ငါ့ကို အမွှက်သိုကြဖို့
တိုင်း ဖြစ်ပွဲ နှင့်ထောက်
ကြပေဇာ် ။

ထီးကြောင်၊
သင့်အားငါ မိန့်ဇွာ
ကြားနေရ၊ လေသည်

အရှင်မင်းကြီး
အရှင်မင်းကြီး
ဆွားရာ ဖမ်းကြွယ်
အကုန်ပင် လိုက်ပါ
အံ့ -

အရှင်မင်းကြီးနှင့်
ကျွန်ုပ်တို့
အသက်ရှင်ရခြင်းသည်
အဘယ်အကျိုး
ရှိတော့ အံ့နုညစ်

အရှင်မင်းကြီး
ဖြူတော့ရဲရဲနေကုန်သို့
အကျွန်ုပ် ဂင်္ဂေ့
နှစ်ယောက်နှင့် အတူတကွ
လျှောက် လိုစေစွာ
လုပ်ကျွေးပါစဉ်

ထိုသို့ ဆိုပြီးလျှင် မိမိ
ဒေဝီသည် မင်းကြီး၏
စိတ် ကြည်နူးစေရန်
ဟိမဝန္တာ၌ ပျော်ကြောင်
ပျော်ဖြယ်တို့ ကွဲသို့
စီးပွား ခြေထိုးပေး၏။

အရှင်မင်းကြီး
တောအရပ်၌ သားတော်
သမီးတော် တို့၏
ဗျာဠာကို ဖြိုခွဲရပြ
လွန်နိတော်ကို မေ့
ပျောက်နှိုးပါလိမ့်
ဗဟို။

သမီးတော်တို့ သည်လည်း
တောထဲ၌ တိရစ္ဆာန်များ
တို့နှင့် ကိစ္စကိုကိစ္စတူစွာ
သိမြင်သိဆီ ကစွန်ပြောလျှင်
သည်ကို တွေ့မြင်
ကြရလျှင်လည်းကောင်း

သယံဇာတများ
ဖူးမြင်ဆာနေတောသို့
တောပန်းတောင်ပန်းလေး
များကို ဖြင်တောမြေရောင်
လည်းကောင်း၊ ရွှေနှင့်တော
တို့ ဆေးလျှော့ဖြိုး
ကျေနပ်ပျော်ရွှင်ကြစွာ
ပါ။

မင်းကြီးက သူ့ကိုယ်သူ့အတွက် အသက်ပေးပြီး ခြေထောက်ပေးခဲ့တာ မဟာမိတ်တွေက သူ့ကို အသက်ပေးခဲ့တာ မဟာမိတ်တွေက သူ့ကို အသက်ပေးခဲ့တာ မဟာမိတ်တွေက သူ့ကို အသက်ပေးခဲ့တာ

သားတော်နှင့်
ချွေးမတော်တို့၊ ခြေထောက်ပေး
ကြတာ စကားကို ကြားလျှင်
ဆောက်တည်ရာမရ၊ မိလ္လာ
ပြည်တစ်ပါးလေ။

မင်းကြီးတရားနှင့်
ဆက်ဆံပတ်သက်လာ ငါ့သား
ထေရီတို့ကို အာဟာရ
အတွက်များ နှင်ထုတ်ဖို့
ကြံကြံစေသနည်း။

ငါ့ဘာသာပုံ
ဆွဲနုနုပျော်
ဘုရင်ဖြစ်သည်ဟူ၍
လှောင်ဆာနု မဖြုတ်
ဒါယက်အရွယ်ဖြစ်သူ
တို့ကို ချစ်သလေး
စားတတ်၏

ခြောက် ပျားတော်တို့၏
အကျိုးစီးပွားကိုလည်း
ကောင်း တိုင်သူ
မြည်သားတို့၏ အကျိုး
စီးပွားကိုလည်းကောင်း
ဆောင်တတ်၏

ကျွန်ုပ်
ဦးစွမ်း၍ မကုန်
လက်ကျောငိုနှင့် ဖြည့်ရုံ
သူ ငါ့ဘာသာပုံတွေကို
အဘယ်အတွက် တိုင်ဖြည့်
၆ နှင်ထုတ်ရက်
ကြပါလိမ့်။

သို့သော်
 ငါ့မိခင်မိဖုရား သက်တမ်း
 မပိုလိုမိကြကုန်၊ ဖြည့်သည့်
 ဖြည့်သားတို့ ဒကာ
 တာမဖြစ်ရန် သင်တို့
 မပျက်စီးစေဘဲ
 တို့ကံကုန်စေကြော့
 မည်...

ထိုသို့ နှစ်သိမ့်စကား
 ပြောကြားပြီး ရွှေ့နှုတ်ခေါက်
 မှ ဖြန်လျှပ် ထွက်ခဲ့
 သွား၏...

သိပ္ပံနာမကံကြီး ထံမှောက် စင်ရောက်
ရွှေကန်ကားလေ၏

အရှင်မင်းကြီး
သာမဏီ ဝေသာန္တရာ
မင်းကို ဖြည့်သည့်က
တို့အဖြစ် နှစ်ထွက်ရန်
ကြွေးကြော်သည့်
လက်ခံ ဝါ သလော

ပုသိတီဒေဝီ
ငါ့သမီးလည်း သာမဏီကို
ဝါ၏ အသက်နှင့် အတူ
ကြည်ဖြူ နှစ်သက်
ဖြတ်နိုးတော်မူ၏

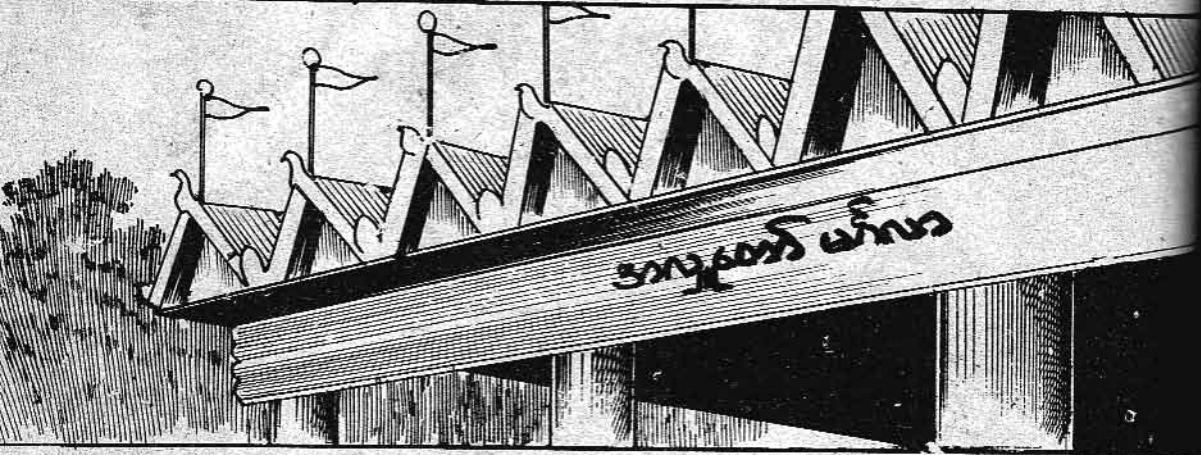
နန်းစဉ် နန်းဆက် ရွေးထိုး
အစဉ် အလာအား၊ တို့ငါသူ
ဖြတ်သားချွတ်က တစ်ခု
တစ်ပွဲတင်တည်း 'တောင်ဆိုးလာ
ခုသော် လိုက်လျော့ရ
သည့် ထုံလောင်းခြံ
ပေ၏။

ထိုကြောင့်
အသက်နှင့်ထပ်တူ
ဥပ်ကြည် ဗြူဆော်လည်း
ဖြတ်သွားတို့ စကားကို မရန်
ဆန်နိုင် တောင် ကြောင့် ဝါခါ
သားတော်ကို နှင်ထုတ်မည်
အလှေ၌မတားမြစ်
နိုင်လျော့ ၇

ထိုအခါ ။
ဘုရားအတောင်
ငှက်တော် ဖုသတို
ဒေဝီသည် ကျွဲကွယ်ရာ
မဂ၊ မုပန် လှည့်
ငိုကြွေး ဖြစ်လေတော့
၏။

နန်းတော်၏ ယာဇက
အလှူတော် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အား အလှူငွေ သာမန်
မေးမြန်း၍ ထိုသူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ဖွင့်ဖြူးအောင်
ပေးလျှင် စွန့်ကြဲတော် မူ ၍

အစားအစောက်များ ပေးကမ်းကျွေးမွေး၏ ။
အထက်အစား လိုသူ ကျိပ်ပုန်း ဖြည့်စုံအောင် ပေး၏ ။

ယုတ်စွာ အာရုံ သေဆောက်ကြံ့ အသုံးသမားတို့၊
ကျိပ်ပုန်း ဆရာ့ဉာဏ်လျက် ဆောက်ကြံ့ဟု လျှာဒါနံ ဂေ၏

မင်းကြီး
ကောသလ ဖြစ်မှ
ထွက်ပြေးသွားခဲ့သော်
ငါတို့ ကော့ကိုကွယ်
ရာမှ ဖြစ်ပါပြီ

မင်းကြီးကလေး
ဖြိုးသူဖြိုးသာတို့၏
ညွှန်အားဖြင့် အနင်း
အထက် လူယက်ကောင်
ယုတ်အလှူငွေသူ ယုတ်
မိမိညွှန်သာ လေးလှူစွန့်
ကြံသူ ဖြစ်လေသည်
တကား -

ဝေယျန္တရာ မင်းကြီးသည်
မင်္ဂလာဆင်တော် ချစ်ရာ ၊ သိန္ဓောမျိုး
အာရောဂ္ဂသည်ဖြင့် ချစ်ရာ ၊ ရထားချစ်ရာ
နို့ ညှစ်နွားမ ချစ်ရာ ၊ ကျွန်ယောက်
ချစ်ရာ ၊ ကျွန်မိန်းမ ချစ်ရာ
စာညှစ်ဖြင့် စီဒေအောင် ပေးလှူ၏

ထိုအခါ ။ စောတ္တရာ
တစ်ပြည်လုံးတွင်
ဒုတိယအောင် ကျက်
ကျက် ကြောက်ငတ်
ပွယ် ဖြောဆို ကြ
ကုန်တော့၏ ။

ဝေယျန္တရာ
မင်းကြီးသည် ။ အရှေ့
ပေးသဖြင့် တိုင်းပြည်မှ
နှင်ထုတ် နေတော့
ပေသည်။

သို့ပါလျက်
အရှေ့ ပေးဆွဲဖြင့်
ချွေ ဖြို တကား

ဘုရားအလောင်း
မင်းကြီးသည်
ထိုအခါမှစ၍ ချစ်ခင်
အလင်းဖြစ်လာ
အလှူကြီးကို
ပေးပြီးသောအခါ
လင်အဖွဲ့ ချစ်ခင်
အလှူကို ဖြတ်နိုး
မိသောစွာ ရှိခဲ့၏

ယခု ဖြစ်ပေါ်သော
အလှူ ပေးခြင်းကောင်းမှု
သည် သာဓုညီတဇာန်
တော်၏ အထောက်အပံ့
ဖြစ်ပါစေသတည်း

ထိုအခါ ။ မကပထဝီမြေကြီးသည် အစွဲထိန်း စက်ကဲ့သို့ လှုပ်လျက်
သည်ထန်စွာ အဆံ့ဖြူ တွန့်လှုပ် ဖြည့်ဟိစေ၏ ။

ဝေသာန္တရာမင်းကြီး
သည် ထိုနေ့ပတ်လုံး
အရွယ်လျော် ခြံနေ၍
အလှူကြီးပေးလျက်
မိုးချုပ်လတ်တော်

ငါသည် မနက်ဖြန်
နံနက် ဩဇာခွဲထွက်
ရအံ့... ယခုအခါ
အပန်းလော့ မဟုတ်ဘဲ
တို့ကို ဖူးကြော်ပျ
ထော်ချေနှိမ့်ပည့်

ထိုသို့ ငြိစည်၍ ရထားထက်သို့ တက်လေတော့
မရှိတော် ဆည်လည်နှင့် ဘုရားအလောင်းနှင့် အတူ ရထားထက်သို့ တက်လေ၏...

ခမည်းတော်မယ့်အခါမှာ
ထံမှောက်သို့ ရောက်လာ
အခါ စေသန့်ရှာမင်းကြီးက

ခမည်းတော်
မယ့်တော်ကို အတွေး
သည် နံနက်မိုးတောင်
ရောက်လျှင် ဝက်ပါ
တောင်သို့ တွက်ရွာအောင်
ပါတော့မည်

ယခုအခါ
နောက်ဆုံးအနေနှင့် ဂါဂာ
မြို့ခံပါသည်။ အတွေး
သည် ရတနာရတနာဖြင့်
နေဝိတော့မည် မြင်ပါလို့
ခိုး ဖြုတ်ကုန်ပါ

ဗျာဓိသား
 ဆင်သုတ် ဝက်ပါတောင်၌
 ရဟန်း ဖြူ၍ တန်ခိုး
 အာဂ္ဂိတော် ဗျာဓိသားဟာ
 အကျင့် ဖြူတိုင်း ဖြူညီစွာ
 စေတနာပုဂံ ~ ဗျာဓိသား
 အား ခွင့်ဖြုတ်ခါ

တံကျော်၊ လေ
 ဆဲပူ တစ်ပါးမျှ မခံရလျှော
 နှော့ပုံလှသော ငါ့ချွေးမ မနွှို
 မူကား တောကြီး တောင်ကြီး
 ဆဲတွင် နေရန်မသင့် ~
 ကျွန်ုပ်တော၌ ပင်လျှင်
 သားငယ် သမီးငယ်စဉ်နှင့်
 အတူ နေရစ်စေဟု

မယ်တော်တို့ရဲ့
အကျွန်ုပ်ကား ယူ
မိမိကိုယ်ကိုပဲ အစိုးမရချေ
သုတေသနလုပ်လည်း လိုက်ပါစေ
နေရစ်လို့ လည်း နေရစ်
ပါစေတော့ ။

ထိုအခါ သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာကြီးက ချွေးမတော် မနို့ ဒေဝီအား ။

ချစ်သူမိမိ မနို့ဒေဝီ
သင်ကား ရွေးချေခံစား
ထက်၌ စွန့်ကား အရွယ်အသက်
ဖြင့် လိမ္မော်ကျော ကိုယ်ရှိသူ
ဖြစ်သည် ယခု စောအောင်၌
အဘယ်ကြောင့် ခြံ၊ ဖွန်
ဖြူချွေ ကပ်တင်မိမိ
နည်း ။

ကားသိကရာ
တို့အဖြစ် အနီးထိုက်
ဓား အဝတ်တန်တော့
ထက်ဆင် ဖြစ်မှ အဘယ်
ကြောင့် သမုန်ကျစ်သက်နိုးကို
ဝတ်ချင် ဖြစ် ဘိသုနည်း

ချစ်ဘဝနဲ့ မနို့
တော့ဗွဲနေရခြင်းသည်
မင်းဖြစ်မင်းဒဏ် သင့်တော့သူ
ကမရုတ်ကို ခွဲရှာတော့သူ
အဝတ် အစား အပိရုနေရာ
ဦး ရောင့်ရဲလွယ်သူ ကိုယ်စိတ်
ဤ ဆိုင်သောယောက်ျား
တို့ပင် အဆွေဖြစ်ခြင်း
ဆင်းရဲ ရ၏

သင်ကား
အလွန် ကိုယ်စိတ်
နှိုးရုံ လှသည်
ဖြစ်၍ ထိတ်လန့်
တတ်၏

တော့နှင့်မတန်
သင် မလိုက်
လေနှင့်

အရှင်မင်းကြီး
အကျွန်ုပ်အဖို့လည်း
လောကဗျာနှင့်အတူလိုက်ပါ
ပြီး ခြေဖျက် အားပေးပေး
ကပ်လျက် သစ်နှစ်ရေ
သမုဒ္ဒါကျစ် သက်နှင်း
ဝတ်ဆင်ပါမည်။

တောသစ်ပင်
တောသစ်ရေ သစ်
သစ်ဖဝါးကိုသာ စားသုံး
သစ်ရုပ် ဝါးရိပ်တွင်
စိတ်ချမ်းမြေ့စွာနေပါမည်
ပျော်ရွှင်စေမည်
ပျော်ပါ

အရှင်မင်းကြီး
သင်မြဲမိသားစု စံစား၍
လင်ဆင်ရုံ တွေ့စားအား
အခက် ချုပ် လိုအား
မိုက်မသည့် ယုတ်ညံ့သော
သာ ဖြစ်ရပါမည်။ ထို့
ကြောင့် လင်မယားနှစ်
အတူ တောသို့လိုက်
ပါရစေ။

ချစ်သူကို
ဆင်ဆင် လင်လှီချစ်မြတ်
နိုးခြင်း မိမိပေးကောင်း
မိမိခံမြတ်တို့ လက္ခဏာနှင့်
ချမ်းသာဆင်းရဲ မခွဲမခွာ
အတူလိုက်ပါလျှီ သည်ဆိုသဖြင့်
ငါ မတားခြစ်လျှီ
တော့ဗြီ...။

သို့ပေမာ
မြေငယ်နှုတ်ကား
အကျွန်ုပ်နုနယ်ပေးခြင်း
တောအရပ်နှင့် မတူနှင့်
ငါ့ ထံမှာသာထားခဲ့ပါ
တော့...။

အရှင်မင်းကြီး
အကျွန်ုပ်ကား သမီးနှင့်
သားတို့ အားကံကဲ့သို့
ချစ်ခင် ကြင်နာသူ
ဖြစ်ရ၏...။

တောအုပ်၌
ဦးဖြူထီးနန်း
စသည်ကို လှမ်းဆွတ်၍
စိတ်ကြေကွဲခြင်း ဖြစ်လာ
သော် ကျင့်ရမည့်အနှစ်
ယောက်နှင့်ပင် ခြေဖျောက်
ရပါမည်။

ချစ်သမီးနို့
မိ မြေးတော်နှင့်ယောက်
တို့ သူ့ ငါးအမဲသလား
ထင်တို့ဖြင့် ဖြန့်ဖြောက်
သော အစာကိုသာစားသူ
ဗျားဖြစ် သည်

တောအုပ်၌
သစ်သီး သစ်ဖြူ
အာဟာရသို့ စားနိုင်
ရှာပါ မှတ်နည်း

ရွှေယာခိုရွှေတေ
မြင်းရထားတို့ဖြင့်သာ
လျှင် နန်းတွင်း နန်းပြင်
ဝင်ထွက်သွားလာ တစား
ဖျော်ရွှင် ခဲ့ဟော ကလေးများ
ဒွာ မြေတွင် စာဘယ်သို့
သွားနိုင် ရှာသိမ့်
မည်နည်း

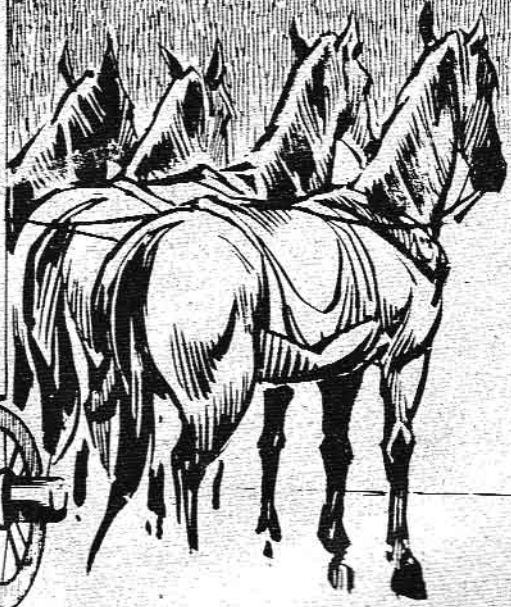
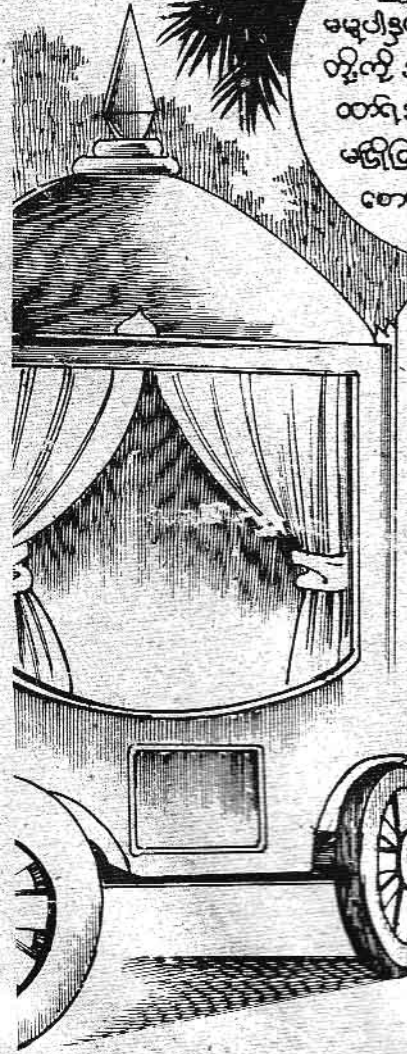
ရွှေသလ္လင်ပေါ်ထက်
နုလှလာ မွေရာ ဗွာ
အိပ်ခို ဖြိုးဖွ ရုန့်ကြမ်း
ဓွာလာ မြင်းခင်း နှိုးဗွာ
အာဘယ်သို့ အိပ်နိုင်
ကြမည်နည်း

စာဆိုသာ ဖြိုးယယ်
ပုဒေါင်းဖြိုးယယ်တို့ဖြင့်
ယယ်ခပ် ဒံရှ် ဘေးရန်ဓမ္မ
အိပ်စက် ခိုမြိုးဖွ တောအရပ်ဗွာ
မှတ်ဖြင့် ယင်ရဲတို့ ကွဲကွဲ
လာ ငိုမြေထောက်တို့
အာဘယ်သို့ ဒံနိုင် ရှာ
လိမ့် မည်နည်း

အရှင်မင်းကြီး
ပို၍လွှဲ၍ပေးတော်
မမူပါနှင့် အရှင်မြွေတော်
တို့ကို အကျွန်ုပ်စားရသလို
ထက်ရသလို မဆင်းရဲ
မဖိုဖြင့် အောင်ကျွေးမွေး
စောင့်ရှောက်ပါမည်

ထိုသို့ ပြောဆိုနေကြစဉ်မှာပင် နန်းတော်သို့သောက်
ခွဲလေပြီ ။ နန်းတော် တံခါးဝ၌လည်း
သိက္ခာဖြင့် လေးစားကင်းသာ ရထားလို့
အဆင့် ဖြစ်ဆင် ဖြစ် ဖြစ်လေ သည် ။ ။

နန်းတွင်းသူ အသိအရ ဗုဒ္ဓ၏ ဗြာဟ္မား
နှုတ်ဆက်ပြီး သားတော် သမီးတော်တို့ကို
ဆွဲချက် ရထားထက်သို့ ဦးစွာတက်နှင့်
လေ၏။

ဝေ သန္တရာမင်းကြီး
လည်း အခမ်းတော်
မယ်တော်တို့ ကို
ရှင် နှိ ပုလေးပြီး
ရထားထက်သို့ တက်ကာ
ဟိမဝန္တာ တော သို့
ရှေ့မှ ထွက်ခွာလေ၏။

မိုးဝတ် အခြေအာရုံများနှင့်
ပြည်သူ့ ဖြစ်ပွားတို့က
ဇနီးတို့၏ အထိလျက်ပါပို့
သော နှစ်ခြင်းကြောင့်

ဘုရားအလောင်းဆရာ
တို့၏ နှစ်ခြင်း
အထိလျက် အာရုံ
တို့ အားဖြင့် နှစ်ခြင်း
ကြောင့်

ထို့ကြောင့် မယ်တော်ထံသို့လျက်သော
ရာဇာ ခုနစ်ပါးဖြင့် ဖြစ်၍ သူ့ကို လှည့်
စား၍ ရာဇာ အလုံးစုံကို စုပုံ၍ နှစ်ခြင်း
ဖြင့် ဇနီး ဖွဲ့စည်းလေ၏ ။

ထိုသို့ ထွက်ခဲ့ပြီး
ဖြိုတမ်းနှင့် အတော
စေးကွဲခဲ့ပြီးမှ
နေပြည်တော်ကို
ဖြန်လည် ရွှေ့ပြောင်း
ခွင့် စိတ် ဖော်လှယ်

ထိုအခါ ဘုရားအလောင်း၏ ပါရမီ ဘုန်းတော်ကြောင့်
မဟာပထဝီ ဖြေငြိမ်းသည် အစွဲထိန်းစက် ကဲ့သို့ လျော်ကာ
နေပြည်တော်သို့ ရွှေ့ပြောင်းလေ၏ ။

မိမိတို့အား နှစ်ခြင်းသက်တမ်းကို
ရှာဖွေရာတွင် မဟာပထဝီ
မြေကြီးသည် တူနုလျှပ်
ဖြူပုံဟုခေါ်ဝေါ်၏။

ထို့နောက်၌
ရထားတို့ဆက်ဆက်
မောင်းနှင်ခဲ့ရင်း ...

မိမိတို့
အသုံးပြု ဖွဲ့စည်းထား
ယာဉ်ကားတို့ကို ဆင်
ဖြင့်လျှင် မိမိတို့
ပြောကြားလော့

ကောင်းပါပြီ
ဟုဆို၏။

ထိုလို...
 စေသာန္တာမင်းကြီး
 ၏ အလှူကြီးကို
 ဖော်လိုက်လာ
 ပုဏ္ဏားလေးယောက်
 တို့သည် ရထား
 နောက်သို့ ပြေးလိုက်
 လာကြ၏။

အရှင်မင်းကြီး
 အလှူဒါနာတော်
 များ ပြေလျှော်
 လာကြပါသည်။

ဘုရားအလောင်းလည်း ရထားကို ရပ်တန့်၍ စောင့်၏။
 ပုဏ္ဏားလေးယောက်တို့ အနီးသို့ ရောက်လေ့ပြင် ။

အရှင်မင်းကြီး
 ရထားကို ဆွဲသည်
 သိက္ခာခြင်းလေး စီးကို
 မျှတော်မူပါ။

၆၉

ထိုအခါ ၊ ဘုရားအလောင်း၏ ပါရမီတော်ကြောင့်
 နတ်သားလေးယောက်တို့ သူ့ကို မိင်္ဂလေးစား အာပွင့် ဖန်ဆင်း၍
 ရထားထမ်းပို့ ခွင့်ပို့ ဝင်ရန်ကြံစား၏ ။ ။

ရထားကို
ဆက်လက်ဖောင်းနှင့်
ချွေစဉ် ပုဏ္ဏားတစ်
ယောက်သည်
ပုဏ္ဏားလမ်းနိတော့မှ
ရပ်လျှက် ... ..

ဒာရှင် မင်းကြီး
ရထားကို
ပေးလျှာ ခွဲပါ
လော့ ...

မင်းကြီးလည်း သားတော် သမီးတော်နှင့် မနို့ဒေဝီကို ရထားထက် မှ
ဆင်းသက် စေပြီးလျှင် တွန့်တို ခြင်းမရှိ ရထားကို လျှာလျှက်ပေး ခေါ် ...

ဒေါ်ကြွေးကဲ့သို့ပညာ၊ စာပေရေး
ခြေလျင်ခင်၊ ကြွေးမာဖြိုး ဝက်ပါတောင်
ရှိရာသို့ ထွက်ရွာစွ၊ ကြွေးခင် ...

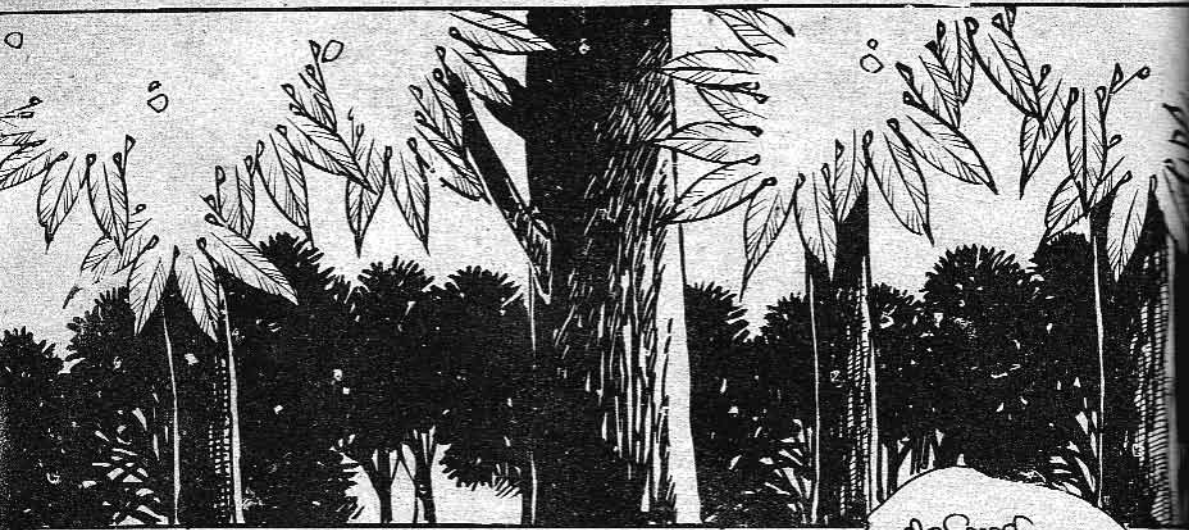

ထိုသို့ ထွက်ရွာသွားကြပြီး တောထဲအရောက် လူဆုံးပျောက်သွား
လေလျှင် ... မိမိလေးစားလျက် ပျောက်ကွယ်သွားပြီး အရှေ့ပုဏ္ဏား
ရထားပေါ်၌ ကျွမ်းထိုးကျရောက်ခဲ့၏ ...

ညနေတောင်လေဟာ ဦးဂိုးတော
မင်းဝံ့ရာ ဝေတတိုင်း မဒ္ဒရာင်
ဖြာသို့ ဆိုက်ရောက် လေ၏ ။
ထိုဖြာသည် မဇ္ဈိ ညေဝံ၏
မွေရာဝ် ဌာနေလည်း ဖြစ်လေ၏

ငါ၏ဆရာ
ရွေးနှိုင်း ဂါဏ္ဍောင့်
ဆွေမျိုးအပေါင်း
တို့ကို သိကြား
ရအံ့ ။

ထိုသို့ ဩစတရိယာန် ရေပိတ်ထွက်ထွက်လျှောက် ။ ဖြိုတံခါး၌ ထင်ထက်
အားလက်သော လူအများက ဩစတရိယာန်အား အားရနှင့် ပုဒ်ပေးတို့ကို
ဖြင့်လျှင် ရှေး ဝိုင်းအံ့ လာဖိုးကြည့်ရှု ဖောဖြိုးကြည့် ကုန်၏ ။

မင်းကြီးနှင့် မေတ္တီ မော်လသား စာအုပ်တိုက်ကို ရောက်လာ လူစာများမှာ ယုတ်ညံ့မရ ဝမ်းနည်းစွာ ကြည့် ကုန်၏ ။

တချို့က ထိုသတင်းစကားကို ရွေးနှုန်းတော်မူ၍ သွားရောက် ပြောကြားရာ ဘေတ မင်းမျိုး အာပေါင်း ခြောက်ယောက်သော ဆွေတော် များတော်တို့ လေ့လာရာ မင်းကြီးတို့ တစ်ဦးချင်း ဝေပေး၍ စုဝေး၍ လောက ငှိ လာကြ၏ ။

အကျိုးအမြတ်ကို
စံသင့်စွာ သိကြရ ဖြစ်တော့
ဆွေမျိုးတော်တို့က ...

အရှင်မင်းကြီး
အကျွန်ုပ်တို့ ဆွေတော်
မျိုးတော်အပေါင်း
ခြံရံလျက် ကျပြည့်
ရွှေနေပါစေတော့ရ
ပါလော့ ...

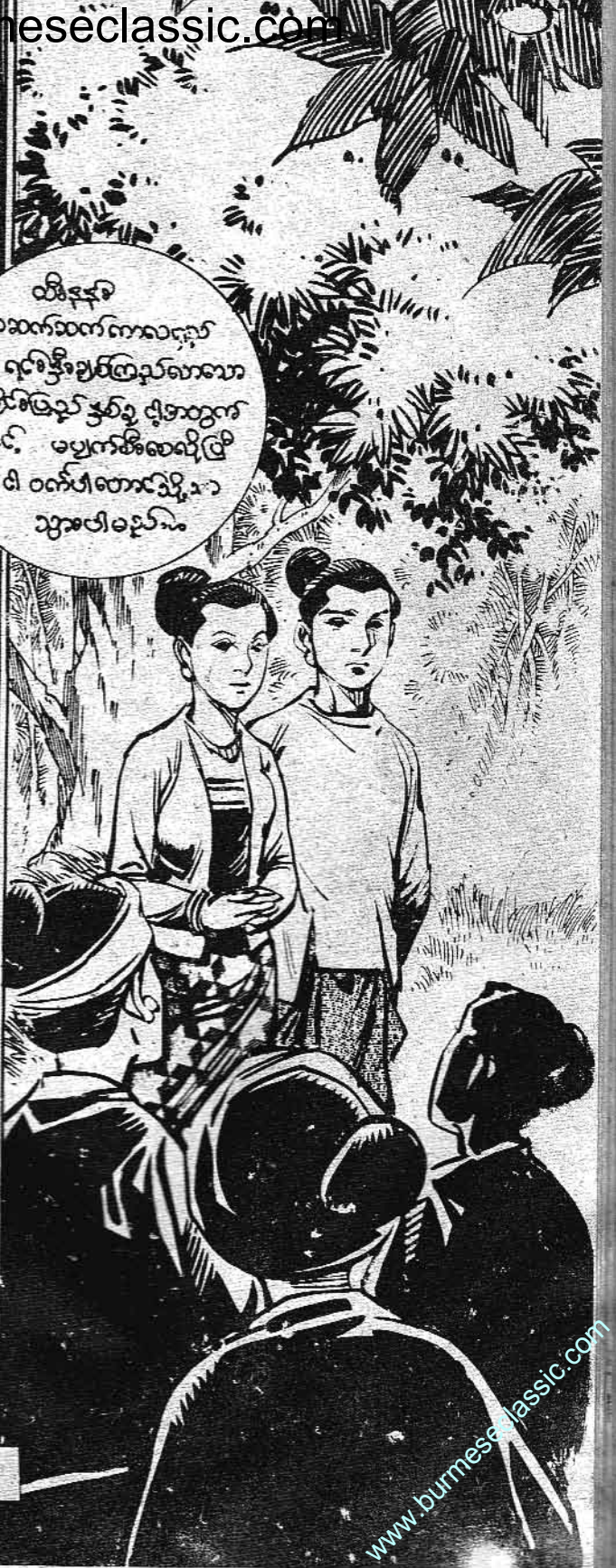
ဝက်ပါတောင်သို့
အဆင်းရဲ အပင်ပန်းခံ
မာယာပါနှင့် ...

တောမင်း
အပေါင်းတို့ သင်တို့က
တို့ပြည်ကို အပ်နှံ
ကြတာလည်း ဝါ
လက်ခံ လိုပြီ

သိင်္ဂါရု-ခြည်ဆူ
 အပေါင်းတို့ သူ့ ငါတို့
 ဝက်ပါတောင်သို့ နှင်ထုတ်
 မျှော်စော စေသန့်ရှင်းကြီး
 ကို စော့ ကိုခါက ခြံကြောက်
 ထားရသလောဟု ရုနုကြီးထား
 လျက် စစ်ပြုလာခဲ့တော်
 တို့ပြော နှစ်ခြင်းအကျိုး
 စီးပွားပျက်စီး ရှုစေ
 မည်

ထိန်နု
 အဆက်ဆက်ကလေးနု
 ဤ ရင်နှိုးချစ်ထည်စာစာ
 တို့ပြော နှစ်ခြင်းအကျိုး
 နှင် မပြုက်စီးစေလိုကြ
 ငါ ဝက်ပါတောင်သို့ သာ
 သွားပါမည်။

မည်သို့ နှစ် တာမမြစ်၍
ဧကော သဖြင့်
ဆွေတော်မျိုးတော်များ
သည် မဒွရင် ဝဲညစ်
၁၅ ယူဇနာအကွာ
ဟိုဝေဒ္ဓကော အဝယ်
လိက်ဗိ သို့အောင် ကြွဖြီး
မုဆိုး တစ်ဦးကို လမ်းဖြင့်
ထည့် ပေးလိုက်ကြ၏

မင်းကြီးနှင့်
မိဖုရားအား
အန္တရာယ် မရှိအောင်
ပေါ်အောင် လမ်းဖြင့်
လိက်ဗိ၍

စိတ်၍တော်
မုပါ

သို့ဖြင့်... ဆို...
လောက ထိရောက် ခဲ့ ဝန္တမာဒ
တောင်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

ဝန္တမာဒတောင်၌
အိမ်၍ နိုင်ငံ
မိုးတက် ဘော်
ခရီးဆောင် ခဲ့ကြရာ
ဝေပုလ္လတောင်ကို
ကျော်၍ ကေတုမတီ
မြစ်သို့ ရောက်လာ၏။

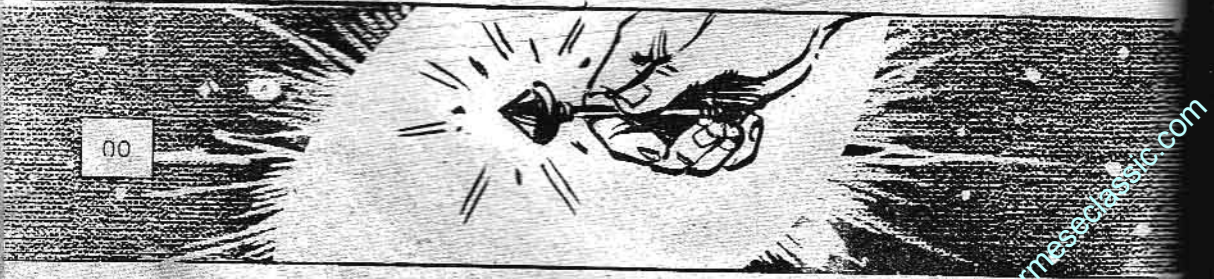

ထိုအခါကတည်းက အပန်းဖြေရန်
ရေခဲသောက်ဖို့ ပြီးသော်
မုဆိုးသည် ကောင်း ဖြစ်စေ
အား အား ဟင်းမျိုးတို့ကို
ဆက်လက် ရှာဖွေ

အရှင်မင်းကြီးတို့
သိုးဆောင်တော်
မူပါ

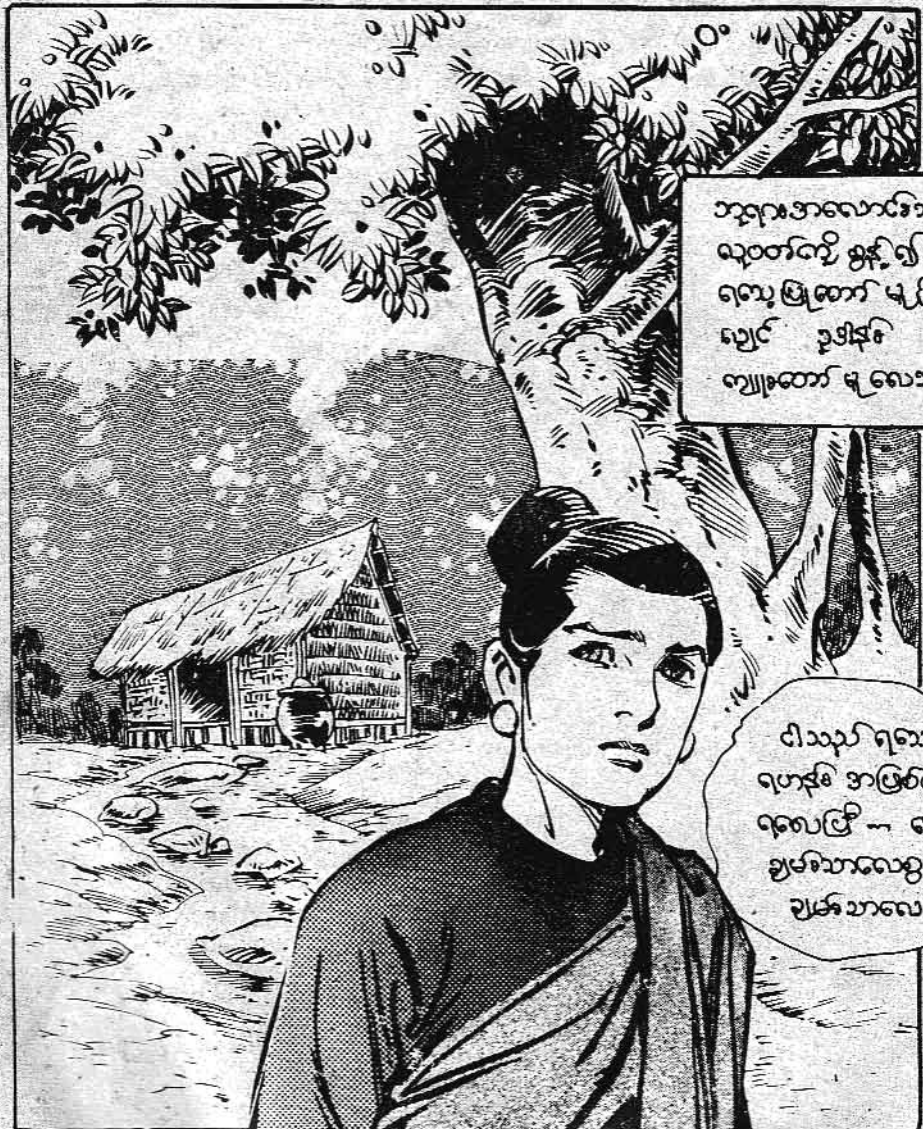
ဘုရား အထောင်စသော် မုဆိုးအား ရောနှာနှားတောင်းကို
ပွတ်လေးတော် မူ၏

ထိုမှ တစ်ဖန် မြစ်ကွေ့
လှေဖြတ်၍ ခရီးဆက်
ခွဲခြားရာ သာဓကအစဉ်
ရှိသော တောင်ထိပ်၌
ဗုဒ္ဓအင်္ဂုလိ အေးမြသော
ပညောင်ပင်ကြီးနှင့်
ရှောက်လေ၏

ထိုပညောင်ပင် ကြီးအောက်၌ အတ္တနား
ဖြိုး ခရီးဆက်ကြလေရာ မုဝလိန္ဒာ
ဒွိန္ဒါ ကျော်ဖြတ် ခွဲကြဲဖြိုးနောက်
ကြာချစ်ငါးပါးနှင့် ဖုံးလွှဲ ဖခင်အိမ်
လေးထောင်ကန်သို့ ရှောက်လေ၏

ဘုရားအလောင်းသို့
လှူဒါန်းကို စွန့်၍
ရွေးမြဲတော် မူပြီး
ပျော် ခုဒ္ဓါနိ
ဈေးတော် မူ လေသည်

ငါသည် ရွေး
ရဟန်း အဖြစ်ကို
ရလေပြီ - ခြောက်
ဗွဲမိသလေစွ -
ဗွဲမိသလေစွ

ထိုဒါဝါ မဒို့ဒေဝီ ဆူနုနုပွဲ အခြားကျောင်း သင်မိအတွင်းသို့
ဝင်ရောက်ကာ ရသေ့မ၏ အသွင်ကို ယူလေ၏ ။ သားတော်နှင့်
သမီးတော်တို့ ကိုဆူနုနု ရသေ့ငယ်ဖြူစေကုန်၏ ။ ကျွန်ုပ်တို့ ။
မင်းလေးပါးတို့ သည် ဝန်ပါစောင့်ရှောက် ကျောင်းသင်မိနှင့် ရသေ့ဖြူ
နေထိုင်ကြလေ၏ ။

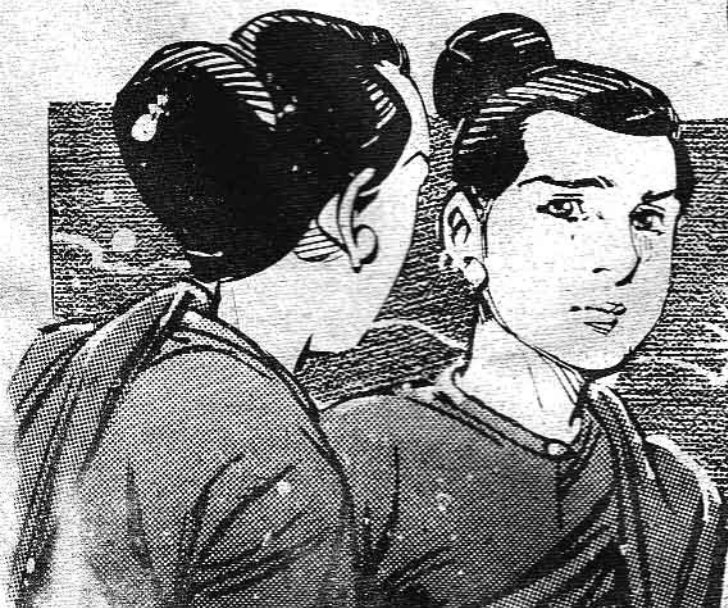

လမ်းပြ မုဆိုးကား
ရော့ဗျားကို ရှိခိုး
ကန်တော့ နှုတ်ဆက်ပြီး
မဒ္ဒုရုတ် ဩပိုသို့
ပြန်သွားပေ၏

ရော့ဗျားသည် ... ဘုရားဘာသာဝင်အား
လှူသို့ တောင်းဆို ပေ၏ ...

အရှင် မင်းကြီး
အရှင်သည် သစ်သီးကြီးပင်
ရှားမွန်တောသို့ ကြွတော်
မမူပါနှင့်။ ... လှူကျောင်း
သစ်မီး၌ ရင်ပျော့ပေး
နှစ်နှိမ် နှင့် သာဓွေ့ လျှောက်
တော် မူပါလော့

အကျွန်ုပ်သည်
ကောသို့ထံ၍ သစ်သီး
ကြီးငယ်များကို ငှားဖွ
ယူဆောင်ကာ အရှင်တို့အား
ရောက်တွေ့စေမိပါမည်

မဒ္ဒိဒေဝီ
ငါ့အဖွဲ့သည် ယနေ့ မြေ၍
ရေတွေဖြစ်ကြကုန်ပြီ... ငါ
ထံသို့ ညဘက် လောဇာနှင့်
ကျောင်းသင်္ဃာတို့နှင့်အောင်
တွင် တစ်ဆောင်စီ ခွဲ၍
နေကြကုန်ပြီ။

ကောင်းပါပြီ
အရှင်

နံနက်ရိုးသောက်သော
 ဘုရားအလောင်းအား
 ဒန့်ပို့ မျက်နှာသစ်ရေ
 ကပ်၍ ကျောင်းကို
 တဖြုတ်ပျောက်မြဲမြဲ
 သားယော် သမီးငယ်တို့
 ကို ခမည်းတော်ထံ
 ထားခဲ့ပြီး တံခါး
 ခြင်းတောင်းတို့ကို
 ဆွဲ၍ တောသို့ဝင်ခဲ့၏

ထို့နောက် သာယာဝတီ
 သမီးငယ်တို့ကို ရေချိုး
 သန့်ဆွတ်ပေးပြီး
 လေးစွာ သား သစ်သီး
 သစ်ဖုတ်၊ စားစောက်
 သုံးစွဲစေကြ၏ ။

သုံးဆောင်ပြီးနောက် မနွဲ့ဒေဝီသည် ရင်သွေးယော်နှစ်ယောက်တို့ကို
 ယုဂျီ မိမိ အိပ်ရာ ကျောင်းသစ်ပေးသို့ သွား၏ ။ ။

BURMESE CLASSIC

ဝေယုဋ္ဌရာမငါးကြီးတို့ သည် ကျသို့ ဘေးနည်းဖြင့်၊ ဝက်ပါတောင်ဌမ၏ ဌာ
 ဗျာစော ဘေး ငြိမ်းသော ရံ့က အသွင်ဖြင့်၊ နှစ်လ ပတ်လုံး နေထိုင်ကြကုန်၏ ။

ထိုအခါ ကာလ၌
ကာလိကတို့၏ ဒုန္နိဝိဒ္ဓ
အမည်ရှိ ဘေ
ပုဏ္ဏားရွာ၌
ငှက်ကပုဏ္ဏားသည်
အမိတ္တာယုံ အမည်ရှိ
ပုဏ္ဏားမကို
အကြွေးဖြင့် သိမ်းလူ
လာခဲ့၏ ။

BURMESE
CLASSIC

ငယ်ရွယ်နုပျိုဘာ ပုဏ္ဏားမလေးသည်
ငှက်ကပုဏ္ဏားအား ဝတ္တရားကျေ
မြန်စွာ ပြုစုလုပ်ကျွေး၏ ။

၈၀

ရွာထဲမှာ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တွေ
တို့သည် အမိတ္တာပုံ၏
ဝတ္ထုကူးကျေဖြန့်ခြင်းကို
သိရှိ တွေ့မြင်လေရာမှာ
တာဝန် မကျေဖြန့်တာ
မိမိတို့၏ ဇနီးမယား
များကို ဖြစ်မိမိအောင်
ဖြိုဖျက်ခြင်းကို ကြံကုန်မိ

မယား အမိတ္တာပုံသည်
အရှင်အဆင်းနုပျိုပါလျက်
သားကလေးကြီးသူ ဇနီးက
ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် အားအာရုံ
အာဇာနည်လုပ်ကျွေး
ချေ၏။

အရှင်အရှင်
တူမျှလာ ငါတို့ကိုကား
အာဟိမာဖြင့် နှင်တို့
အရိုအာဇာ မဖြူဖြူ
ကုန်ဆန်သည်။

ငါတို့ဌာနာ
အမိတ္တာပုံ မနေ
ဝံ့အောင် အာရုံစဉ်း
ဆဲလော့ကြလော့န
မို့ ။

BURMESE CLASSIC

ထိုသို့ ကြိုးပမ်းကြိုးစား အမိတ္တာပုံ
ရေခဲဆင်းစဉ်တွင် ။ ။

အမိဇော်
ဆင်ဆင် အရွယ်အဆင့်
တင့်တယ် ခြင်္သေ့ ခြင်္သေ့
ပါလျက် အာဟာရကြောင့်
ပုဏ္ဏားမည်းညို သက်ကြွေး
အဖို့ ကြီးကို လေးဖြူ
ခွဲလေ သန့်ညာ

လင်အိုနှင့်၊
 နေရာစုတ်ထက်ဟေ့၊
 သုန်ကမ္ဘာ တောဒါတော့၏
 ဆင်သုန် သိုတင်းဒါလအိုဦး၊
 ဘော့ ရဟန်စိတ်ကို ကျိန်စိတ်
 ကွဲရဲ့ စဲ့ သဖြင့် အဖြစ်ဒိတ်
 ဒေသို့ လေသလော

အရှယ်လွန် ငြိမ်
 သက်ကြီးအိုကိုလင်လုပ်
 ရဟော မိန်းမသုန်
 ကိုယ်စိတ် အဆွန် ဆင်းရဲ
 ရှာလေမည်။ ကျွန်လင်အိုနှင့်
 အဆွန်နှင့် အကျိုးမရှိ
 သင့်မိကဒါမိ သို့ သာ
 ဖြန်ဝေညီလော့။

BURMESE
 CLASSIC

ဒုးမိတ္တာယုံလည်း ဂွာဆုတို့၏ စကားကို မခံနိုင်တော့ကြားရသဖြင့်
ရေခဲတို့ကို ဂွာကင်သိကြောင့် ဒုးမိတို့ ပြေး လေ၏ ။ ။

BURMESE CLASSIC .COM

ဒုးမိ
အဘယ်ကြောင့်
သိကြောလာသနည်း

ပုဏ္ဏားမလည်း
အကြောင်းမို့ ဖြေပြ
ကြိတော် ။

ယခုမှမှလျှင်
အကျွန်ုပ် ဖြစ်ဆဲပဲသို့
မိတ္တူလိုတော့ဖြီ ။
သင့်မို့ မုဒုးမိတို့ လာ
ရပ်မိလျှင် ဂွာဆုတို့ဆီရော
ခြင်ကို ခံရမေဖြီ

သို့သော်လည်း သင်အာဖ
မလုပ်ဘဲ အိမ်ကဲတွင်သာ
နေပါလော့ - ငါ့အဖေ
ရေပင်ထင်းခွဲ စာပေပွဲ
အဖွဲ့ ကိစ္စဟု သမ္မာ သိမ်း
ကျွဲ လုပ်ကိုင်တော့
မည် -

BURMESE
CLASSIC

အရှင် ပုဏ္ဏားကြီး
အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုး
သည် လင်ကိုခိုင်း
စေ၍ ကျွန်ုပ်တို့
အမျိုး မဟုတ်

အရှင်
အကျွန်ုပ်တို့
ချစ်ခင်လျှင် အစေအပါး
ကျွန်ုပ်တို့ ရအောင်
ရှာပေးလော့ -

ရှင်မ
ငါတို့တွင် ကျွန်
ဝယ်ယူနိုင် စောက်သော
အသက်ပစ္စည်း
ပါ။

အရှင်ပုတ္တမာကြီး
စာကျွန်ုပ် ကြားဖူး
သက်ကား စေသည့်ရာ
မင်းကြီးသည်ဝက်ပါ
တောင် ဖြစ်နေ၏

သင်သည်
စေသည့်ရာမင်းကြီး
ရှိရာ ဝက်ပါတောင်သို့
သွား၍ ကျွန်တောင်
ပျော်စေ။ သင့်အား
မင်းကြီးက ကျွန်ပေးလှူ
ပါလိမ့် မည်။

ထိုဒါရီ ဇုကော ယုတ္တော ဒွိယုတ် မိမိခရီးသွားခိုက်
ဇနီးယုတ် အသံခံမြဲ ဂုဏ် ထင်ခွဲ ရော့ပိ စောော အမျှတို့ကို
ဖြည့်စုံအောင် ဖြုလေအေ် ။ ။

ဖြိုးမြ ရိက္ခာထုပ်ကို ပရံထက်ထမာကော ဝေယုန္တရာ ဇာမိကြီး ဖြိုရာသို့
ပုံစမာ ယေမြန်စရာငှါ ခရီးထွက်လာခဲ့ လေတော့ ဇါ် ။ ။

ဝက်ပါစောင်သို့ သွားရန်
တောအစပ်သို့ ရောက်
လာအံ့၊ တောမှသိုး၏
အမဲလိုက် ရွေးချွေးက
ပုဏ္ဏားစဉ်ကို ကိုက်ပီ
ကွဲတ်ခဲ ဩကျန်တော့၏

အိုစီ ၂၂
အမယ်လေး

ဒေကာ ဗုတ္တာဝေပွန်
ဇြော့က်ရန် တာဏှာ
အော်လာစ် ပြောပြော့ရ
ဆူပင် ချံပင် တို့ဒွင်
ဇြော့က် အရူးအာတ်
ကွဲမိတ် စုတ်ဂြိ ချေတာ့၏

ဒော့က်ဆိုးတွင် ပြောမလွတ်နိုင်
တော့သဖြင့် သစ်ပင်လက်သို့
တွယ်ဖက် တက် သွား၏

ခွတော့ ။
ခိုလှုံရောက်ချေပြီ
တကား ။ သွားကလမ်း
ပျောက်လို့ တောင်ဒုန်း
မြောက်မြန်းပင်မယ်
တော့ ငြိ ။

မယားအလိုလိုက်ဖြီး
မိုက်ဝေဇာ ထွက်လာ
မိသူ ပုဏ္ဏားဒုက္ခိဖြီး
သစ်ပင်ထက်၌
ငိုကြွေး ခြည်တမာ
မိတော့ မိ ။

ဝေသန္တရာ
မင်းကြီး စာမင်္ဂရာဇာ
၌သစ္စာကို ငှါအားဘယ်သူ
က ဗွန် ဖြလေ
မည်နည်း ။

ကျသွား
ဝေသန္တရာ ကြီးထံမှ
မိဖုရားကြီးကို လည်းကောင်း
ရင်ရွေးလယ်တို့ ကိုလည်း
ကောင်း ကောင်းရန်
လာသူ ခြင်္ဂါပေ
မည် ။

စေတမင်စဉ်က
ဝေယန္တရ မင်ကြီးကို
စောင့်ရှောက်ရန် ငါ့အား
တာဝန်ပေးထားခဲ့ သည်
ကျွန်ုပ်တို့ကို ယခုပင်
သတ်တော့အံ့။

စေတ မုဆိုးလည်း
ဆိပ်ရူး ခြား ဖြင့်
စွန်ရှယ် ဖြစ်
လျှင် ။

ဝေယန္တရ
မင်ကြီးအား ဒုက္ခ
ပေးမည့် ပုဏ္ဏား ယုတ်
သင် ယခုပင် သေ
တော့မည်။

ဒိုက်
မုဆိုး - ငါ့စကားကို
နှားတောင် ပါ ခြိ
တော့ ။

သေရမည်ကိုကြောက်
သဖြင့် မုတ္တမကြီးသည်
ဇာတ် မပျက်သော
စကားတို့ကို ပြောကြား
တော့၏။

ငါသည်
သိပ္ပံနာမင်းကြီး
ဗွတ်လိက်သည်တမန်တော်
ဖြစ်၏။ စော့တူရာ ဖြစ်သူ
လူ အပေါင်းတို့ သည်
ဝေသာန္တရာမင်းကြီးအား
ကျွန်ုပ်မြေဖြာသဖြင့်
တောင်တ မမိမိမိ
ကြော့၏။

ထိုကြောင့်
ဝေသာန္တရာမင်းကြီးကို
ဘေးယူရန် ငါ့အားသိပ္ပံနာ
မင်းကြီးက စေ့စွတ်လျက်
ဝေသာန္တရာမင်းကြီး
နှိဂုဏ်တို့အား ညွှန်
ကြားပါလော့။

ထိုစကားကို ကြားလေဘော် ခေတ မုဆိုး
လည်း ဝမ်းဇြောက် ရွာနှင့် ပုဏ္ဏား
ကြီးကို သစ်ပင်ထက်၌ ဆင်းသက်စေပြီး
စားကောင်းသောက်ဖွယ် အမဲဟောင်းလျှာ
ဗျားကျွေးမွေး၏ ။ ။

ထို့နောက် ။ ပျားရည်ဘူး ။ အမဲကျပ်တင်ခဲ ခြက်တို့ကို
ရိုက္ခာ အဖြစ်ပေးကာ မင်းကြီး ၌ ဣ ထက်ပါ စကားကို လမ်းညွှန်လိုက်
လေတော့၏ ။ ။

ကြောက်မက်ဖွယ်
ထိုလူကြီးသည်
မိဖွင့်လှ၏ ဆံကျစ်ကို
ဆွဲလျက်ဖြင့်
လဲစေပြီးသာ
မြက်မိ နှစ်လုံးကို
ထုတ်ယူ၏ ။

ဟင်...
ဆိုးရွားလှသည်
အိပ်မက်ပါတော့

အားမ

ဒေါ်မိ - ဒေါ်မိ

တံခါးဖွတ်ကြည့်
ဒေါက်ဆွဲကာ
အဘယ်သူနည်း

အရှင်မင်းကြီး
အကျွန်ုပ်ပါ

အဘိုးအဘိ
မဟုတ်ဘဲ မလာစတမ်းဟု
ကတိကဝတ်ထားပြီကြပြီ
ဖြစ်လျှင် - ယခု အဘိ
ထိုကတိကဝတ်ကို ဖြုတ်၍
အဘယ်ကြောင့် လာရ
သနည်း

ဒာရှင်မင်းကြီး
ထိတ်လန့် အံ့ဩပွယ်
ဒုက္ခမက်ကို မကဲဖြင့်
ခဲသဖြင့် ဖြောကြားရန်
လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။

ဒေါသို သိုဖြိုး
ကဲဖြင့် ခဲသော
ဒုက္ခမက်ကို ရေသန္တ
ရာ မင်းကြီးအား
ဖြောကြားလေ၏
မင်းကြီးက ကျသို့
သင်ဖြင့် ဖဲ၏။

နံနက်မျိုးသောက်ရပြင်
ပျိုထံသို့ အချောခံပုဂ္ဂိုလ်
ရောက်၍ လာလိမ့် မည်
တည်း။ အဲဒီ ဝါပျို
ဖြည့်ရပေတော့မည်

သို့သော်
အပျန် အတိုင်း
ဖြောလိုက်လျှင် သောက
ပွားနေပေလိမ့်
မည်။

မဒ္ဒိဒေဝီ
ဒက်ဂေဟုဆုနာ
သွေးလေဆောက်ရွာ၍
ပတ်သက် ဘာမျှ
ပေ၏

မိမိလိုမိမိ
ကျောင်းသက်မိမိ
ပြန်၍ ဥပမာစွာ
အိပ်စက်လော့

နန္ဒာ မိဘောင်
တော် ...
မဒ္ဒိဒေဝီ သူ
မိမိဖြူဖြူ ဝတ္တရား
စွာကို ဖြူဖြူ
ရွတ် ...

အရှင်မိခင်ကြီး
ဤကလေးငယ်
နှစ်နှစ်ကို ဣဒါဒါ
တော် မူထားလိက်
ပါ ...

ကလေးနှစ်နှစ်ကို မလေးကြီးထံ
အပ်ထား ? ဖြစ် သစ်သီး
သစ်ကို ဣစ္ဆာတရုန် ဟိမဝန္တာ
တောင်ကြီး အာတုမိဝင်ဇေဇ

ဘုရားအလောင်း၊ ဝေယျန္တရာ
 မင်းကြီးသည် ကျောင်းရွှေ
 ကျောက်မျက်ပေါ်ထိုင်လျက်
 အလှူပုံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို စောင့်မျှော်
 ဆိုရော၏ ... ..

ထိုစဉ် အဆိုက်ဒုဏ် ... နှုတ်က ပုဏ္ဏား ကြီး ရောက်ရှိလာပြီး
 ပင့်သန့်ရာ စကားကို ဆို၏ ... ..

အရှင်မင်းကြီး
 အနာသင်းရဲ့
 ကင်းပါ၏ဟော့ ...
 သစ်သီး သစ်ဖိတ်
 မျှတပါ၏ဟော့

ပုလဲကလေး
ငါတို့ သည် အနာဆင်ရဲ
ဗွား နှစ်သက်ပါ၏။ သစ်ခြံ
ဆက်သီးလည်း မှာတော့
ရရှိပါ၏။

ပုလဲကလေး
ငါ့ထံ ရောက်၍
လာရခြင်း အကြောင်း
ကို ပြောကြား
လော့။

အရှင်မင်းကြီးသည်
အချွန် ယာဇကတို့ ၏
ကျွေးမွေးရာ သဒ္ဓါတရားဖြင့်
ဖြည့်စုံသူ ဖြစ်သဖြင့် အကျွန်ုပ်
သည် အချွန်ရန်ကောက်၍
လာခဲ့ရပါသည်။ အရှင်မင်း
ကြီး၏ သားတော်နှင့်
သမီးတော်ကို ကျွန်အဖွဲ့
ရွှေဒါနတော်မူပါ။

ထိုစကားကို ကြားလျှင်
ဘုရားအလောင်းတော်သည်
အလွန် နှစ်သက် ပမ်း
မြောက်လျက် ။

မှတ္တာစင်္ကြံ
သင့်အားငါ၏
သားတော် သမီးတော်
တို့ကို လျှာပါ၏

ကျွန်လေး
နှစ်ယောက်အား ငါ၏
အသုံးတော် သို့မဟုတ် မင်းကြီးထံ
ပို့ဆောင်ပေးလိုက်ပါ ။ ထိုအခါ
မြွေများကိုတွေ့၍ သဖြင့်
နှစ်ယောက် ဝမ်းမြောက်ပြီး
သင့်ကို ၃-နှာတွေတွေ မှားစွာ
ပေးပါလိမ့် မှာ

သိပ္ပံပညာမင်းကြီးက
ပြောလေ့လွှဲ မလေဘဲ
အကျွန်ုပ် အား ဖမ်းခံ
ချုပ်နှောင်ထားလိုက်သော်
မာတပါလော့ ။

ညွှာလေ့လွှဲ
အလိုမရှိပါ ။
ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ယောက်ကြွ
အကျွန်ုပ် ခန့်ခိုက် အာရပ်
အကျွေးကျွန် အဖြစ်သာ
ပိုင်စေပါမည် ။

ပုဆွား၏ စကားကို
မင်းဘား မင်းသမီးတို့
ကြားလေသော် ။

ကျွန်ုပ်တို့သည်
ဝိညာဉ် အား ကျွန်ုပ်တို့
မည်သို့ ။ တို့ ဦး
ကြေးကြပါမိ ။
ပုန်ကြပါမိ

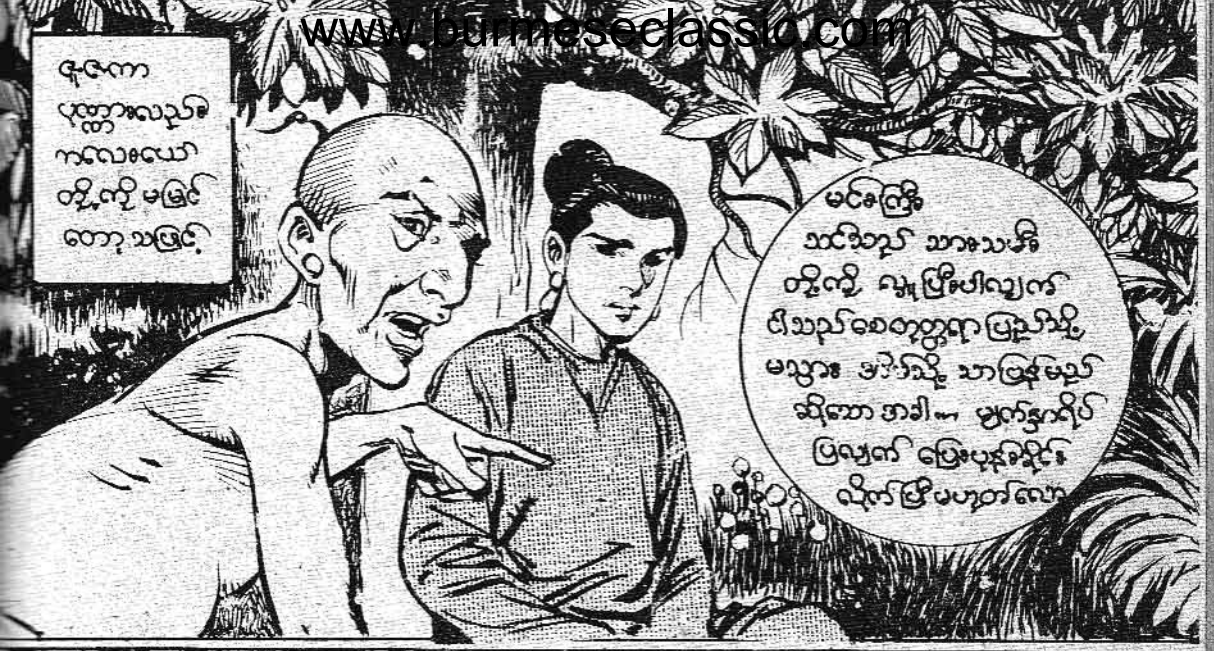

ထိုသို့ ပုန်းခိုနေရင်း မလုံခြုံလှ ထင်ကာ
'ဤထဲမှ မြေးထွက် ခဲ့ကြပြီ' လေးလေးငှက်ကန်သို့ ဆက်လျက်
ကြာပက်အုပ်ဖို့ ငုံ့ရှား ဗုဒ္ဓကွယ်နေ ကြလေကုန်၏ ။

ဒုက္ခက
ပုဏ္ဏားလည်း
ကလေးငယ်
တို့ကို မမြင်
တော့ဘဲဖြင့်

မင်းကြီး
သင်သည် သားသမီး
တို့ကို မျှော်ငြိမ်းပါလျက်
ငါ့သည်စေတုတ္တရာ ဖြစ်သည့်
မညာစ အိုးကို သာဖြင့်မည်
ဆိုအေးအေးပါ။ မျက်နှာရိပ်
ဖြင့်လျက် ပြေးပုန်းနိုင်
လျက် ဖြစ်မဟုတ်လော

မဟုတ်ပါ
ပုဏ္ဏားကြီး...
သင် အစိုးရိမ်
ပါနှင့်

သားငယ်
သမီးငယ်တို့ကို
ငါ့ဘေးလူ လေး
ပါမည်

ထိုသို့ ဆိုချက်
ကျောင်းဆောင်ဘက်၌
နောက်ခြေ
လှိုက်လံ ငှာပွေ၏။

ချစ်သား
ချစ်သမီးတို့
လာခဲ့ကြပါလော့။
ခမည်းတော် ဗိသုပါရမီကို
ဖြည့်ပါရစေ ။

ဇာလိဒွင်
ကဏ္ဍာလိဒ်တို့ ခမည်းတော်
သားတို့ နှာခံပါလော့။
နိဗ္ဗာန်သို့ ကူးမြောက်
နိဂါန် ဝါရမီကုသုမီ
ဖြည့်ဆည်းကြပါ
လော့။

ခမည်းတော်
နိဗ္ဗာန်ကမ်းသို့ ကူးခြောက်
ရောက်ရှိလျှင် သင်္ဃာတို့နှင့်
တကွ လူ့အာပေါင်းကို
လည်း သံသရာမှ
ထုတ်ဆယ် ကယ်တင်
ပါအံ့...။

ကော်မင်းသာသည် ခမည်းတော်ကို အလွန်
ရိုသေ ခြောက်နိုးသူ ဖြစ်သဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ အာဖွဲ့လိုရာ ပြုစေတော့ဟု
ဆုံးဖြတ်ပြီး ဣဂ္ဂတော်ကို ဖယ်လျှန်လျှော် ရေထဲမှ တက်လာတော့၏

ဗုဒ္ဓဘာသာလေးဟာ
သင်္ဃာတို့ နှစ်ကောင်း
အဘယ့်မှာ ငှါသန့်ညစ်

ကြောက်စရာနဲ့
ပြောပါဦး
တကယ်

ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကျင့်သုံး
ဖောင်ထဲမှာ လာလျှင်ပါလော့
ပုဏ္ဏားက ငြိမ်အား
လူပျို လူကောက် အခြေ
အထင်ကောက်နေ ချေဦး
ဗုဒ္ဓဘာသာလေးဟာ ဖောင်ထဲ
အိမ်ပါရမိကို ကုသပါ
လော့

မင်းသား မင်းသမီးတို့၏ မျက်ရည်သည် ဘုရားအလောင်း၏ ခြေဖမ္ဗိပေါ်သို့ ကျရောက်၏... ဘုရား အလောင်း၏ မျက်ရည်သည်သည် သားတော် သမီးတော်တို့၏ ကျောပေါ်သို့ ကျခဲ့တော့ ၏...

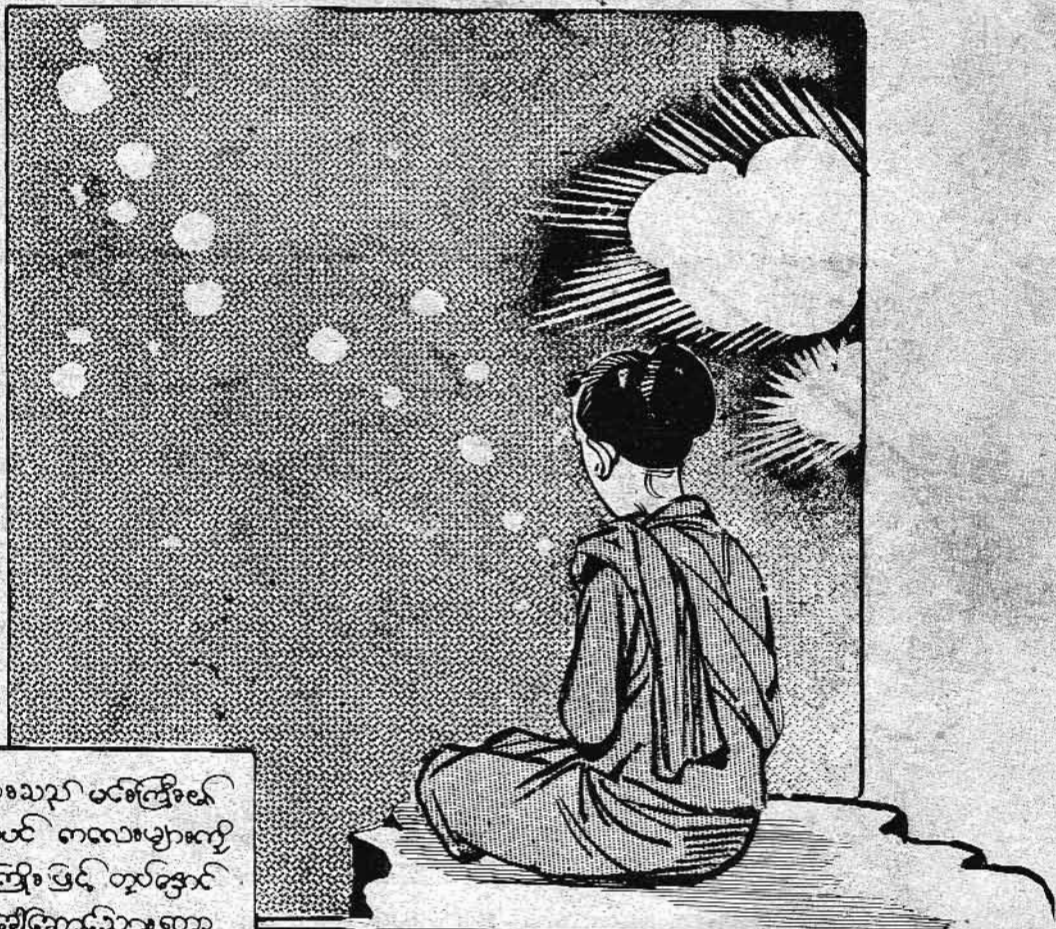
ယောက်ျားမြတ်
ဒိန်းမမြတ်၏ သက္ကဏာ
နှင့် ဖြည့်စုံသော သင်တို့
သည် ယုတ်မာသောပုစ္ဆား
၏ ကျေးဇူးနှင့် ဣဂြုမ္မာ
ဖြစ်မည် မဟုတ်...
သင်တို့ မစိုးရိမ်ကြ
နှင့်...

ထို့နောက် ၎င်း
သားတော်
သမီးတော်ကို
ရေစက်ချ
လျှင် ခါနုဝေဇာ

ထိုရေစက် ခြေထက်သို့
ကျလေရာမှ မဟာပထဝီ
ခြေကို တွန်ကျွတ်ခြည်
ဟည်စံ လေတော့ သတည်း။

ဘုရားဘုရားလောင်း ဝေဿန္တိယုဒါမိတြိယသုတ် သာဓကော သမိဒ္ဓိတော
တို့ကို အသက်တမျှ ချစ်ခင်ပါသော်လည်း သဗ္ဗညုတနာဓကလောကီ
အလို ငှါသဖြင့် ပုဏ္ဏားဘားလှ လိုက်စေခဲ့ပြီ။

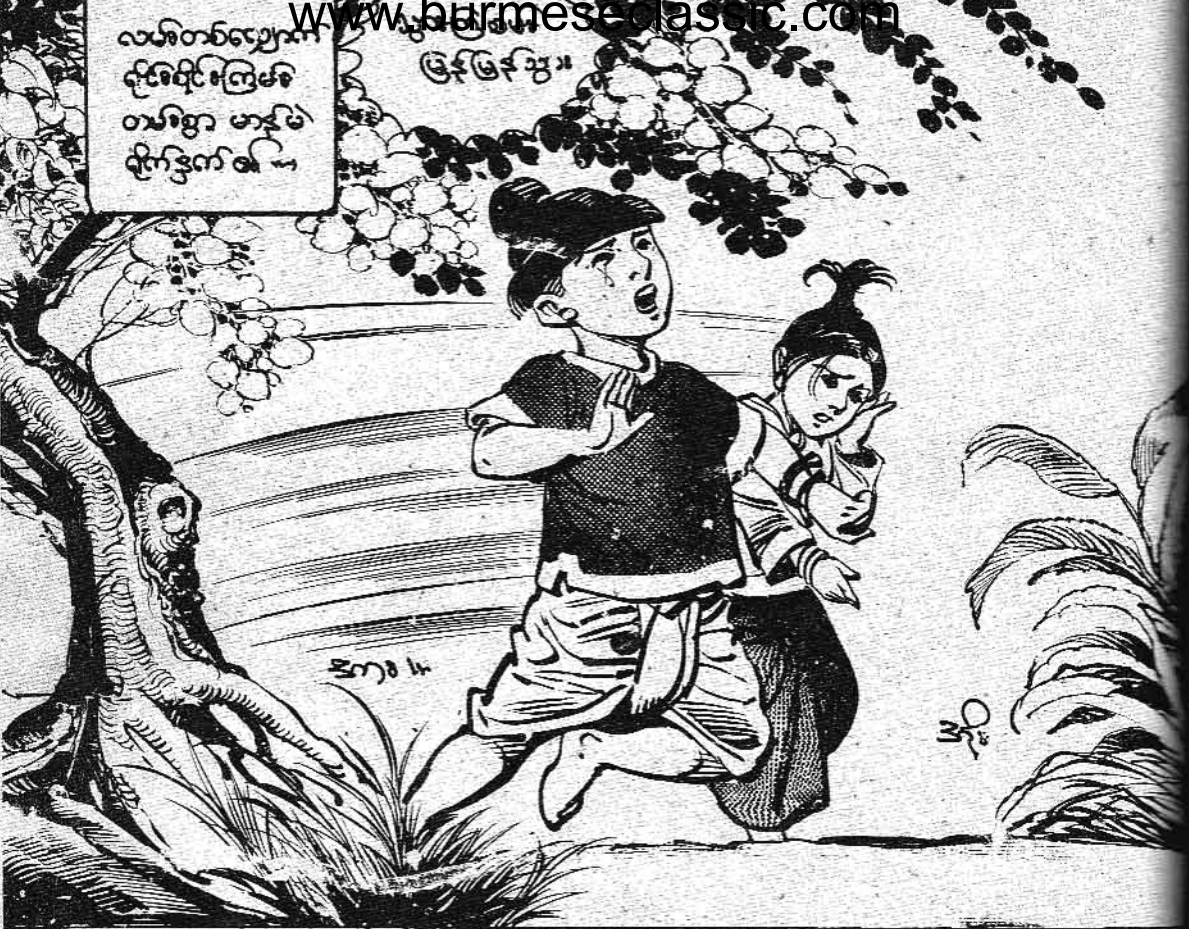
ပုဏ္ဏားသော ဝေဓိန္ဒြိယ
ရှေ့မှာ ကလေးများကို
နှယ်ကြို ဖြင့် တုတ်ခွက်
၍ ခေါ်ဆောင်သွားစော့
၏ ။ ။ ။

လယ်တစ်ကျွန်းက
ပိုင်ပိုင်ကြွေး
တစ်ရွာ ဟန်မဲ
ပိုင်ပိုင်က ဝမ်း

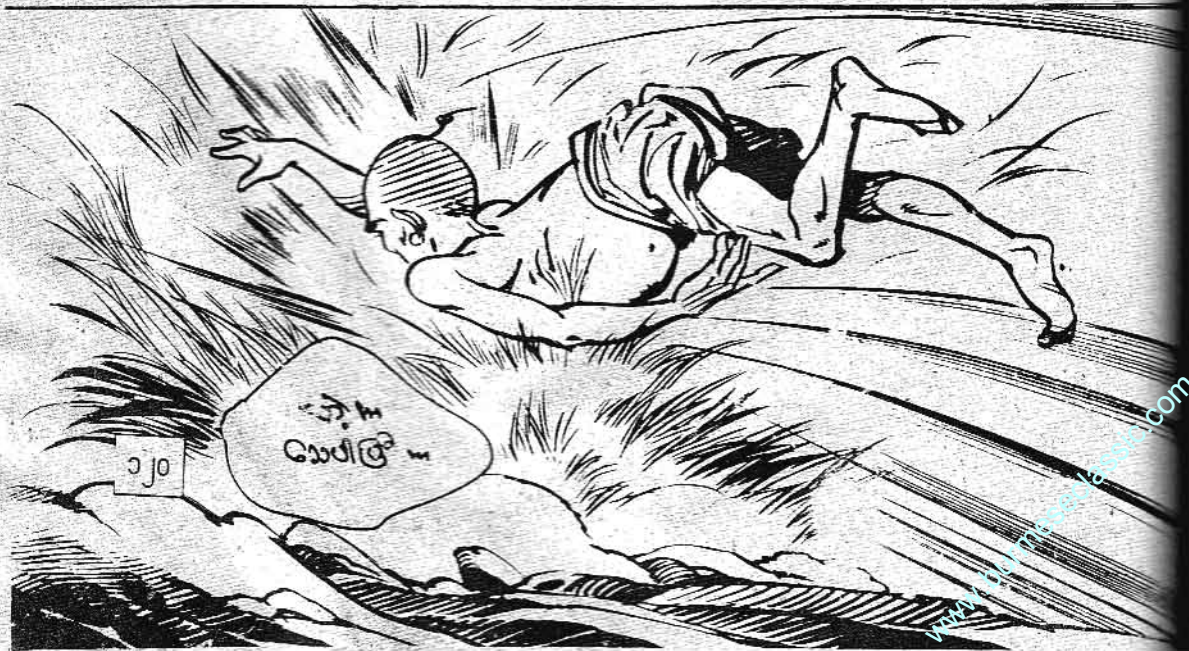
ကြွေးကြွေး

ကျွန်း

ဝမ်း

လယ်တစ်ကျွန်းက ပိုင်ပိုင်ကြွေးတစ်ရွာ ဟန်မဲပိုင်ပိုင်ကို
နှစ်မိကြွေး ခြေခေါက် လဲကျ သွားဝမ်း

၁၂၀

ဟန်မဲ
ပိုင်ပိုင်

မင်းသားမင်းသမီးတို့ သည် တွက်ကြွက်
ထားလာ နွယ်ကြိုးကို မြေညွတ် ရှိ
မေ့ပါတော့ ကျောင်းသင်္ချာ သို့ ဖြစ်ခြင်း
ကြောတော်မူ ... ..

ကျောက်လေလျှင် ... လောဘာရှိ လျှင်လော ကျောင်းတွက်ကဲ့သို့
ဟိုဆက်ရှုကိစ္စ သုညအံ့ ဗြဟ္မာ ဝန်လျှင် ချေတံ ... ..

မေ့ပါတော့ဘုရား
အကျွန်ုပ်တို့ကို မိတ်
လာပြသာလျှ ဟိ
လော့ ...

ဤမှကြော့သည်
လူ့ဘာသာ ဘာလည်း
တူသို့ ကြောက်မက်
ဖွယ် ကြမ်းတမ်းလှ
ပါ၏

သာသနီတို့
ဒုက္ခရောက်သည်ကို
ဖြင်လျှင် မိဘဟုသည်
ကိုယ်တိုင် စိစားရ
သကဲ့သို့ ငှါဖြင့်
ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော်
အစဉ်တော်၏
နှလုံးသာသည်ကျောက်တုံး
ကျောက်ခဲများ ဖြစ်နေရာ
သလား ခိုင်မာတော်မူလှ
ပါသည်တကား

ထိုပုဏ္ဏား၏
ရိုက်ပုတ်နှိပ်စက်မှုကို
သာတော် ခံနိုင်ပါသော်
လည်း ညီမတော်လေးမှာ
နုနယ်လွန်းသဖြင့် မခံ
မလုပ်နိုင် ဖြစ်နေ
ပါသည်။

ထို့ကြောင့်
အကျွန်ုပ်ကို သာဓုပါ
ညီမတော်ကို မလျှော့ပါနှင့်
ဘုရား

ထိုသို့ သနားစွာ
ငိုကြွေး ရွှေ့ကံထား
ဖော်လည်း ခမည်း
ဆက်က မတူမတူ
ရှင်နလေဟော အခါ

မိမိကို
မတွေ့ မမြင်ရဘဲ
ပုဏ္ဏားနောက်သို့ လိုက်ပါ
ရဟော ဆင်းရဲသည်
ပုဏ္ဏားငိုက်ဟော ဆင်းရဲထက်
ပိုဆိုးလှချေ၏တကား။

သို့မိမိသည်
ညီမငယ် ကဏ္ဍာငိုကို
ဗြင်္သေ့ကောက်ပျော်
ရေခဲဟော မြစ်ကဲ့ သို့
ရေခဲကဲ့ သို့ ညီမငယ်
လိမ့် တကား။

ကျကျောင်းသစ်မိ
နှင့်တကွ သာယာလှပ
ဟော ဝန်ကျော် မြိုင်ရပ်ကို
စွန့်ခွာပြီး ပုဏ္ဏားနောက်
သို့ လိုက်ပါရဟော
ဗြာပါလား။

ထိုသို့
ငိုကြွေးနေစဉ်
ဗျာဠ
မိုကောပုဏ္ဏား
ရှောက်သွားပြီး

သင်တို့
အာဟယ်ကြောင့်
ခြေကြွလေကုန်အံ့အံ့
လာခဲ့ကြလော့ ။

ဘုရားဒါလောင်း၏ ရှေ့အောက်တွင်ပင် မောင်မိမိဆဲရေချွေက
နွယ်ဖြင့် တွပ်နှောင် ရှိကိတော် ချ် ခေါ်ဆောင် ပြန်လေ၏ ။

ခမည်းတော်
အကျွန်ုပ်တို့
လျက်သွားရပါစော့
မည်...

မယ်တော်
ချောက်တေးလျှင်
အကျွန်ုပ်တို့ ကတားသော
ဆင်ရုပ် ဖြစ်ရုပ်လေးများကို
စိတ်ဝမ်းမခြေ စရာမဟုတ်
မူရစ်ပါလော့ ။

ငါ့အား
ငါ့ဆန်းတို့အား
အမြင်မရှိဘဲလျက်
ဗျာဟာထောက်ထားခြင်း
ကင်းစွာဖြင့် ပုဏ္ဏားသည်
ငါ့ရွှေမုတ် ခြက်ပုတ်
ရေငါး

ပုဏ္ဏားအား
ငါ့ဆန်းမခံနိုင်
ယခုက ကျွန်ုပ်အဖို့
စွတ်ဖိုင်း သတိဖြတ်
တော့အံ့

တားကို ဆွဲပြီးမှ
သတ်ဖြတ်လေကာ
ကိုယ်ကိုယ်ကို
သိပ်ပေးပါ။

ဒါကို
သုတေသနပြုပြီးမှ
စိုက်ပျိုးပေးခြင်း
ဖြစ်သည်မှာ သုတေသနပြု
အကျင့် အမှု မဟုတ်ဘဲ
တကား။

ရှေးရှေးဟော
ဘုရားတော် သုတေသန
ပြုခြင်းကြောင့်လည်း
စွန့်ခွဲသော သတ္တုသုတ
နာထက် ရကြကုန်
၏။

သတ္တုသုတနာထက်ကို
အလိုရှိသော သင်္ဃာ
သုတေသနလေး သားသမီးကို
ပြုပြီး နောက်ရခြင်းသည်
ပင်လျှောက်ပတ် ချွေတကား။

မြန်မာ့လူ့ဗျာဒိတ်သည် လမ်းတစ်လျှောက်
လုံး ရိုက်ပတ် ဆဲလေ့ ကြိမ်မောင်
မာန်မလျက် မင်းသား မင်းသမီး
တို့ကို ခေါ်ဆောင် သွား၏ ။

အာရ။

၃၀။

အမယ်လေး
၃၁။

ထိုသို့ ခေါ်ဆောင်
သွားလေ့လမ်းသို့ ခွဲ
ခဲပတ်တိုက်ပြီး
ပုတ္တား၊ ချီကြီး လဲကျ
ဖြန့်လေ၏ ။

၃၂။

မင်းသား မင်းသမီးတို့သည်
အသုံးတော်၏ ကျောင်း
သင်မိမိ ပြေးလာကြ
ပြန်လေ၏ ။

ပုလဲအဖွဲ့သည် မိမိတို့ လျင်မြန်စွာ ထပြန်
ဆိုက်လာကာ ။ ဘုရားအလောင်း ဣတို့ပင် ကြိမ်းတောင်း ပြန်နှုတ်
တော်အောင် ပြန်လေ၏ ။ ။

ခင်ကိုးသည်
ပြေးတတ် ပုန်တတ်
လှည့် တကာ ။ ။
လာခဲ့ကြ ။

ဟဟဟ

ဟဟဟ

ခေညါတော်ဟဲ့ရာ
ဣသုကာမုတ္တော
မဟုတ်ပါ။

ပုတ္တောတို့ မည်သည့်
တရားစောင်၏ သူတစ်ပါးကို
သနားကြင်နာတတ်၏

ဣသုကာမု
ဘိလူသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်
အကျွန်ုပ်တို့ကို စားဖို့သဖြင့်
ပုတ္တောမဟုတ်ဘဲ တောင်ဖြိုး
တောင်ယူသူ ဖြစ်ပါလိမ့်
မည်။

ဘိလူသာစား
ရတာမဟုတ်၊ အကျွန်ုပ်
တို့ကို ခေညါတော်
အစားကြောင့်
ဩဇာ ရှာဖွေစိမ်း
ပါသနည်း

ကျွန်ုပ် သားငယ်တို့အား
ငိုယိုခြည်တမ်း ပြောဆိုသွား
ခြေလောက် ဘုရားအလောင်း
သည် ဗြဟ္မာစာတော်
ပုစ္ဆေခြင်းဖြစ်ရ၏။

ဒုဗ္ဘေသာသည်
ပန်စဲ ဖိန့် ပစ်ချော
သံတွေ့စေ့ကို သို့
ပုလောင်၏။
မျက်ရည်တွေ့ပေါက်
တို့ မျက်စိတော်
နှစ်ထက်
ယိုထွက်ကုန်၏။

မဒ္ဒိဒေဝီ သည်
မကောင်းသော
ဒဏ်ပင် မကံဖြင့်
ထားသဖြင့်
နေမဝင်မီ ရသဗျာ
သစ်သီးတို့ကို
ယူဆောင်ပြီး
ကျောင်းသစ်မှာ
ဖြန့်လှူခဲ့ ခေါ် ။

ထိုဇာဒါ
နတ်တို့က
တိုင်ပင်၍
ကုန်ခေါ် ။

မဒ္ဒိဒေဝီသည်
ကျောင်းသစ်မှာ
ရောက်ရှိသွားလျှင် ။ သား
သမီးများနောက်
လျက် မြေဌာနတ်
တောနတ်ထဲတွင် ဒုက္ခ
ရောက်လိမ့်မည်

နေဝင်သည့်တိုင်
ကျောင်းသစ်မှာ
ဖြန့်မရောက်အောင်
တားသီးထားကြ
မို့ ။

ထိုသို့ တွင်ပင်ဖြစ်
 တန်ခိုးကြီးစွာ
 နတ်သားသို့ယောက်
 ဝဇ္ဇိ ဘုရား ခြင်္သေ့
 အသွင် ၊ ကျားအသွင်
 ကျားသစ် အသွင်
 ဖန်ဆင်း၍
 မန္တလေးလား ဘော
 လယ်ကမ်း၌
 ပိတ်ဆို့ လျက်နေကြ
 လေသည်။

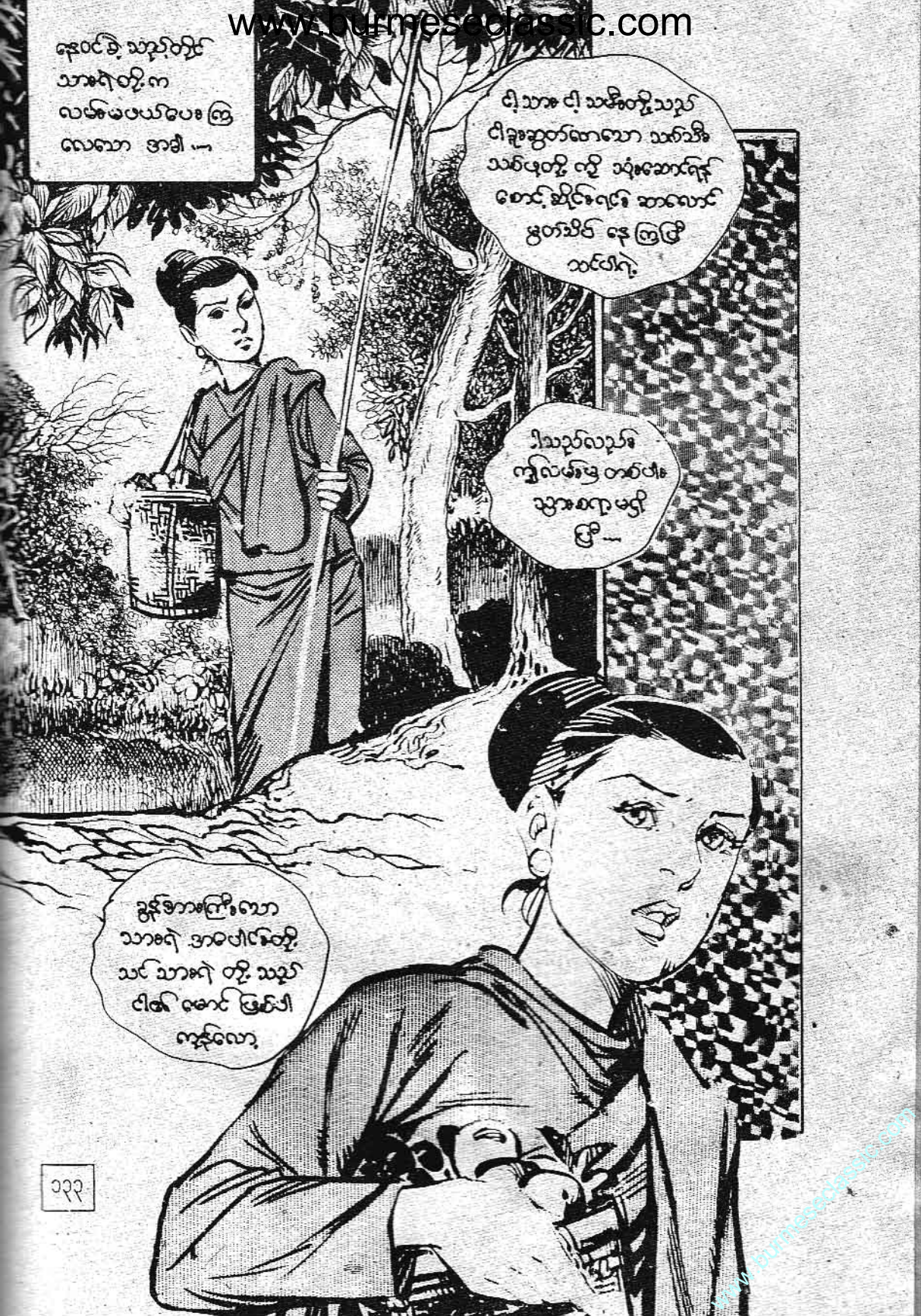

နေဝင်၍ သူ့တို့
သာစေတို့က
လမ်းမဝယ်ပေး
လေဟော အာဒါ ...

ငါ့သာ ငါ့ သမီးတို့သည်
ငါ့အဖွဲ့တော်ဟောဟော သက်သိ
သက်ယတို့ တို့ သုံးဆောင်ရန်
စောင့်ဆိုင်းရ၍ ဆာလောင်
ဗွတ်သိပ် နေ ဣဇြီ
သင်ပါရဲ့

ဒါသည်လည်း
ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ပါး
အားစရာ မရှိ
ဇြီ ...

ခွင့်အားငြိမ်းဟော
သာစေ အာဇာပါးတို့
သင် သာစေ တို့ သူ့
ငါ၏ စောင့် ဖြစ်ပါ
ကုန်လော့

တောင်ပန်ပါရင် ။
ဒွါကဲ့သို့ ငါ့အား ချစ်ခင်
ကြင်နာသဖြင့် သွားရာ
လမ်းကို ငါ့အား ဖွင့်ပေး
ကြပါကုန်လော့။

ထိုအခါ ။
သားရဲ့ အသွင်
ဖန်တင်ထားကြတာ
နတ်ဘေးသဖွယ်တို့၊
လည်း လမ်းဖွင့်၊
ပေးချိန်လည်း တာန်နေ
ဖြိုလို့ လမ်းဖွင့်၊
ဖယ်ခွာ သွားကြ
လေ၏ ။

ကျောင်းသစ်မှာပို့
ရောက်သောအခါ

အခါကြောင့်နေ့
ဈေးတွင် တောအာရပ်ပြ
ပြန်လာ သော ငါ့အား
ရင်လှေးဖွားသည် ဆိုးကြို
ပြောလျှား ခြားတူပြော
ကုန်၏။

ယခုမှ ငါ့အား
ငါ့သမီးယောက်ျားကို မမြင်မတွေ့ပါ
ကျောင်းသစ်မှာ သူ့အမည်မှာ မည်သည့်
အသံဖြင့် မြှောက် ဝတ်ဆင်လျက်
တကား။

သစ်ပိုးတောင်ကို ညှိုးစော်
ဘုရား အလောင်း၏ ကျောင်း
ဆစ်မိလိမ့်တို့ တက် ခဲ့ရာ
တစ်ယောက်တည်း ဆိတ်ဆိတ်
နေစေ ဘုရား အလောင်းတို့
သာ တွေ့ မြင်ရှုလေ၏ ။

အရှင်မင်းကြီး
အကယ်ကြောင့် မတူ
မလွယ် ဆိတ်ဆိတ်နေ
တော် မူ သန့်သန့်

သာယာ သန့်သန့်တို့
အာဟာရကို ရောက်လေ
သန့်သန့် ။ ကျောင်းသစ်ပိုး
အတွင်း၌ အိပ်ပျော်နေ
ပါသလော ။

ဖေးဖော်လည်း
ဘုရားအသောငါက
မဖြေ ။ ဘိဇ္ဇာစိတ်သာ
နေ့တော် ။ ဟိုမျိုးစုံ
လာဖြီး ။ ။

အရှင်မင်းကြီး
ဖြေထား မူ ဟိုဦး
အကျွန်ုပ်၏ ဘာလော
သမီးလေးတို့ကို ဖြေပေး
သစ် ။ ကျား ။ ဘားရဲတို့
ဆွဲကုန်ပါ သလော
စားကုန်ပါ သလော

သို့မဟုတ်
ဘိုးတော်သိပ္ပံပု
မင်း ထံ သို့
စေ့ရွတ်လိုက်ပါ
သလော

အဘယ့်သူသည်
ရင်ဆွေးလောတို့ အား
လိမ္မာစွာ ခေါ်ဆောင်
သွားပါ သန့်ဦး

မဒို့ဒေဝီသည် ကိုးကွယ်ရာရာ ငယ် ဖြစ်တမ်း လျှောက်ထား
သော်လည်း စာပေးအားလောင်းသည် တစ်ခွန်စေတေ စကားကိုမျှ မဖြော
ဆိတ်ဆိတ် သာ ဒေဟော် မူလေရာ

အရှင်မင်းကြီး
မိဘတို့ စိတ်ဒုက္ခကို
ရှင်ဖြူစေတတဟော
သာသနီတို့ကို မမြင်ရစေ
အတွန့်ပုံ နှိ ဖြစ်စွာဟော
ဆင်ရုံ ခြင် ဖြစ်ရ
ပါရ။

ထို့ပြင်
အရှင်မင်းကြီးသည်
စကားမဆိုဘဲ ဒေ ဖြန်
ဆဖြင့် ဖို ဖိုလဲ
စိတ်ဆင်ရုံ
ပါရ။

ကျွန်ုပ်တို့ကသာ
ခိုလှုံ့မ ခုနကဖြင့်
နံနက် ခိုးသွားက ချိန်တွင်
အရှင် မင်းကြီး အလှူနှစ်
၏ အလောင်းကဲ့သို့
မြင်ရပါတော့မည်

အင်း...
သာသနာရေး
ပါးဖြိုး စံစားရ
ဆက်သားအောင် ဟိုဟယ်
သိပ္ပံ၏ ပြောချော့မှပဲ

မိန့်ဒေဝီ
သင်ကား တစ်ပါးသို့
နှစ်သက် မြတ်နိုးဖွယ်
ကြန့်အင် လက္ခဏာ
အရွယ် အဆင့်နှင့်
ပြုပါစို့န

ကျွန်တော့်အဖေက
ရသေ့၊ ဝိဇ္ဇာရိပ်၊ တောသား
မုဆိုး၊ အစဉ်အတိုင်း ခဏ္ဍားတော
ပျဉ်းလည်ကြကုန်တယ်။
သင်သည် တောစာရပ် နှစ်မည်သို့
နှင် ဆွဲနေ သန့်ဦး။

နောက်ဆုံးရောက်ခဲ့တဲ့
ပြန်လှောက် အဘယ်
ကြောင့် ယနေ့ နောက်ကျင်
သန့်ဦး။

သင်သည်
ငါ့ ပိတ်ခွင့်ကို
မသာယာအောင် ခြုံဘိ၏
အချိန်တန် ဤ ကျောင်း
သစ်မှာပဲ ဖြစ်နေရောက်
ခြင်းသည် သင် အခြေ
တည်ပါ။

အရှင် မင်မကြီး
နေ့စဉ် ဖိတ်ပါ။ ရသမျှလော
သစ်သီး သစ်ညှော်ဖြင့် ကျောင်း
သို့ စောစောစော ဖြန့်ဝါပါသော
လည်း ၊ ခြင်္သေ့ ၊ ကျား ၊
သစ် ၊ ကျွဲသားရဲ့ သုံးကောင်
တို့ သည် လမ်းခရီးတွင်
ပိတ်ဆို့ ထားဆီးနေပါ
သောကြောင့်။

နောက်ကျ
ဖြီးမှ ရောက်လာရ
ပါသည်။ အကျွန်ုပ်အား
သတိပေးတော်မူ
ပါ။

အရှင်မင်းကြီး
 ဥစ္စာအားနှင့် ဥစ္စာအား
 တို့အား အကျွန်ုပ် ငှားဖွ
 ခွဲ ဆွတ် စွဲယော တော
 ဆင်ယူဖွားကို ကျွေးမွေးလို
 ဖါသပင်မ အရှင်မင်းကြီး
 လည်း သုံးဆောင်တော်
 မူပါမ

အကျွန်ုပ်တို့
 အား သမီးတို့ကို
 ဖြစ်လိုပါ၏။ ငှားပျင်
 ပြတော်မူပါစေ

မဒိုဒေဝီလည်း မြင်းစွာ
တုန်လှုပ်လျက် ကျောင်း
သင်မိမ့် ထွက် ခဲ့ပြီး
လျောင်းဖြင့် သွား၍
ကလေးများကစားခဲ့ ဖူးစေ
အရပ်ဝန်း၌ ရှာဖွေလေ၏

ရေကန်
ကောင်ထပ်
သစ်ပင်ရှိပုံ ...
ဘယ်အရပ်မှာ မှ
ရှာမတွေ့ ကော့ပါ

အဘိုး
ကလေးငါ့နဲ့

ကျောင်းသစ်ဖွဲ့ချိန်
ပျက်စီးသော
ဗျာဒိတ်ဖြင့် ဖြစ်
ရောက်လာသော
နိုင်ငံတော်နှင့် သူ၏
ဘဝအစောင့်အရှောက်

အရှင်မင်းကြီးသည်
ထင်ရှားစွာ ရှေး နေရာ
ခြား အမှုတို့ကို
ဖြုတ် ဖြစ်သောလူများ
ယခုအခါ ဘာတစ်ခု
ကိုမျှ မယုပ်ဘဲ ဖြစ်
တော့နှင့် ဝေ

သားနှင့်
သမီးတို့ အား
အာဟာရ သို့မဟုတ်
သန့်ရှင်းမှု မရဘဲ
အကြောင်းတစ်ခုစွာကြောင့်
ကျေနပ်ကြလေပြီ
လော။

သို့တော်လည်းကောင်း၊ ဘုရားအလောင်းသဒ္ဓါ
ဘာဗ္ဗ မပြောဘဲသာဌိနေ သဖြင့် ကျောင်းသစ်ပါးမှ
တစ်ယောက်ထွက်ခွာ သွားပြီး တောတောင်ကျောက်ရေ
တပ်ပါးဖြတ် ရေကန် ဖြစ်ဆိပ် နေရာအနီး အဖြား၌
တစ်ညလည်း ဖြစ်သွား ဖြစ်ပေလေ၏။

နိန့်ဟ် အရုတ်တက်
လေတော့ မနွီဒေဝ်
သညာ ကျောင်းသမီးမိ
သို့ ဖြန်ကျောက်လာဖြို့

အရှင်ပင်စင်ဖြို့
ကောကောင်အနွံ
ခြေဆန့် ငှားဖွတ်လည်စ
သာဖွင့်သမီးကို
မတွေ့တော့ဖြို့

အကျွန်ုပ်မိ
ရင်ရွေးငယ်များစ
ကေန မညွတ်လျှင်
သေဖြို့ ထင်ပါဇာ

ကြောဆို့
ငိုကြွေးရင်စ
လဲကျသွားတော့
ဇာ ...

အလို မှ
မမြိုက်ပီကား မှ
ရင်ဆွေးများသေဖြို
အထင်နှင့် နှလုံးကြောင့်
မိကျေ ငှာသေဖြို
တကား မှ

အသက်မြ
နှိလှားပါစ

လေးနှုတ်ကောင်းကြီးလည်း အသက်မြမြင့် စူးစမ်းဖြို
ဝင်သက် ထွက်သက် အစွမ်းလေး နှိလှား ကြောင့်ကို သိလျှင်
သတိရအောင် နှာနှပ် ဖြူ စုလေး၏ မှ မှ

အဘနဲ့ကြားမှ သတိရ လာလေဟေ့ ~ သူ့ရှေးအလောင်းကို
လက်အုပ် ဦး ရှိမိလျှောက် ~ ~

အဖွင့်
သားနှင့် သမီးတို့
အဘယ့်မျိုးရောက်
သွားပါသနည်း

မဒွီဒေဝီ ~
သားလောက် သမီးလောက်
တို့ကို အမြွှာရောက်
လာဘော မုတ္တမအဖွင့်
တစ်ဦး လက်သို့ ပေးအပ်
ပျှံ ဖြန့်လိုက်၏

အရှင်မင်းကြီး
ကျွန်ုပ် ပျှံ လိုက်
ကြောင်းကို
အဘယ့်ကြောင့် ဝေဒနာ
နေခဲ့ ပါသနည်း

မဒ္ဒိဒေဝီ -
မိမိအဖေ့မိသားစုသည်
လွယ်လျော် နှုတ်ချခဲ့သည်
ဖြစ်၍ သင်မေးမေး
ချွတ်ချွတ် ငါ့အဖေ
လိုက်ပါက

သင်ဒီလေးကဲ့ကဲ့
သေတ္တာဝင်ရန် ခြေခံ
ထိုးကြောင့် - သင်
အေးအေးလည်း
မကြောက်နောက်ပါ
ယခုပါ

မဒ္ဒိဒေဝီ -
သုတေသနကောင်းတို့ သည်
ဖြတ်သော ထွက်ကုန် တောင်းတာသည်
ရှိသော် - သားသမီးကို
လည်းကောင်း၊ မိမိကို
ခွဲစား နှုတ်ချ ဝန်ထုပ်
ကဲ့သို့ လည်းကောင်း
ထုတ်ယူ၍ တောင်းလာသူကို
ပေးရမည်အဖြစ်ပါ၏

သင်သည်
အသွန် ခွန်ခြံတံ
လှညော သာသနာ
အလှူကို နှစ်သက်
ဝမ်းမြောက်ပါ
လော့ --

အရှင်မင်းကြီး
အကျွန်ုပ် ဝမ်းမြောက်ပါစေ
အရှင် မင်းကြီးသည်လည်း
ရင်နှော့အား အတွက်လည်း
ကောင်း အကျွန်ုပ်အတွက်
လည်းကောင်း စိတ်မကောင်း
မဖြစ်ပါနှင့်။ --

ကိုယ်စိတ်
နှလုံး ဂွင်ဖြိုးတော်
မူပါလော့ --

မိမိအဖေ
ငါ့သားတို့ယုံကြည်လှစွာ
ရှင် ဗြိတိသျှင်ပေးလှူနိုင်
ခဲ့ဖူး ဖြစ်သဖြင့် မြေကြီး
လောလံပေတို့ တွန့်ကျင်
ခြင်းကုန်ခဲ့ဖူး
မဟုတ်ဟော

အရှင်မင်းကြီး
မွန်ပါပေ၏ - အကျွန်ုပ်
တောထဲ၌ သစ်ကိုးနူးဆွတ်
နေစဉ် မြေကြီး သူ့
ပုတီး ထပ်မြှုပ် လှုပ်ခတ်၏
အချိန်အခါ မဟုတ်ဘဲ
လျှပ်စီးလျှပ်ငြယ်တို့

မြို့မြို့မြတ်မြတ်
ဝင်းလက်၏ - နတ်ဗြဟ္မာ
အဖေတို့ သာသနာ့
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
ကျော်စွမ်းပေး သာရဓာတ်
ဆိုကြပါကုန်၏ ဘုရား

ထိုအချိန်အခါတွင်
သိကြားမင်းသည်
ရွှေသို့ တွေးမိ၏

မင်းကြီး
ရွှေသို့လာသည်
မန္တလေးကိုတောင်းခံလာပါ
ကလေးကို လေးရွှေမည်ဟု
ဖြစ်ပါ၏ ။

ထိုသို့
လေးရွှေ လိုက်ပါကာ
မြို့စုလုပ်ငန်းများကို
မရှင်ဘဲ ပြန်ရောက်
ခေတ္တအောင်

ငါက
အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်
အသွင်ဖြင့် မိမိတို့ကို
တောင်းခံပြီး ။ တစ်ချို့
တစ်ယောက်တော့ သူတို့က မပေး
မပေးရဘဲအောင် ဖြစ်၍ တစ်ဖန်
ပြန်လေးခဲ့ အံ့ ။

သိကြားမင်းလည်း
ဤသို့ ခြံစည်းပြီး
ပုဏ္ဏား အသွင်ဖြင့်
ရောက် ငှိလာ၏

အရှင်မင်းကြီး
ကျွန်းမာပါ ဇာလော
သစ်သီး သစ်ခြစ်
ရေညှယ်ပါ၏
လော

ပုဏ္ဏားကြီး
ဝိတံ့ နှင့် ဆင်းရဲမရှိ
သစ်သီး သစ်ခြစ်တို့ကဲ့သို့
ရေညှယ်ပါ၏ ။ သစ်သီး
ကွဲ အရပ်သို့ အဘယ်
အတွက်လာခဲ့ပါ
သနည်း

အရှင်မင်းကြီး
အကျွန်ုပ် သည် အလွန်
စိန် ရောင် ငြိမ်းသည့်
ဖြစ်ပါ၏ ။ မိန့်ဒေဝီကို
ပေးလှူ ဘော် မှ
ပါ။

ထိုအခါ ။ ဝေယန္တရမင်းကြီးလည်း
ဝမ်းမောက် ဝမ်းသာစွာနှင့်ပင် မိန့်ဒေဝီကို
ပုဏ္ဏား လက်သို့ ရောက်၍ ပေးလှူ လေ၏

ငါသည် ယခုအခါက
သာနှင့် သမီးကို လှူ စွဲ၏
ယခု အခါ မိန့်ဒေဝီကို လှူ၍
ပြန်လေပြီ ။ သားမယားတို့ကို
မချစ်မခင်၍ လှူသည်မဟုတ်
သဖြင့်သာ ဉာဏ်ကို ရရှိရန်
လှူခြင်း ဖြစ်ပေ၏

ထိုသို့ ။ မိမိများကို ပေးလှူသောအခါ ။ ရွေးနှုန်းရာတွင်
မဟာပထဝီ မြေကြီးသည် ဘော်ဖြူသည် လွှတ်ရမ်း လေ သတည်း
မိမိ မိမိများ သည်လည်း မြေကြီးသည် ငါ့ကို လျှောက်လေခြင်းဟု
နှလုံး ဗာသာမယာ မဖြစ် ။ ။

မြေကြီးသည်
ငါ့ကို မုန်း၍ လှူသည်
မဟာပထဝီ ။ ဘုရားဆုကိုလိုသော
ကြောင့်သာ လျှောက်လေခြင်း
ဝေရ ။ ငါ၏ အရှင်သည်
မြေကြီး လိုအပ်သောဆု
ဖြည့်၍ ဝါစေသတည်း

မင်းကြီးက
ပေးလှူ ဖြစ်သော
ဒါပါ ။
ဘာသာသို့နဲ့နဲ့
မယ်မနို့ ဟူသော
အကြည့် ဖြစ်
ကြည့်လော့ ။
မနို့ ဖေတီက ။

အရှင်မင်းကြီးသည်
အကျွန်ုပ်ကို ယိုးဒယား
ဖြစ်ပေ၏ ။ အရှင်မင်းသည်
ပေးလိုက် ပေးနိုင်၏ ။
လိင် ။
သတ်လိုပါကလည်း
သတ်နိုင်ပါ၏ ။

အရှင်မင်းကြီး
အလိုရှိသလို
အကျွန်ုပ်ကို ပြု
ပါလော့ ။

ထိုအခါ -
အသွယ်ပုတ္တက
သိကြားမင်းက

သင်တို့အား
ချီတော့ပါ၏ -
တောနာ သတ္တိချင်စဉ်
ပါပေသည် - သင်တို့
သည့်သာ အတူနေရာ
အဆင်တော်ဆုံး
ဖြစ်ပေသည်

ထို့ကြောင့်
ကျွန်ုပ်တို့အား
သင်အား ငါမြန်လေးစွာ
ပါမည် သင်တို့သည်
အတူတကွ အသက်ထက်ဆုံး
ရှေးကလေး သည်ထက် ပို၍
ပေးလှူကာပါရမီဖြစ်
ပြုပါလော့ -

ထို့နောက်
ကောင်းကင်ထက်တွင်
ရပ်တည်လျက်
သိကြားမင်းအသွင်ကို
ပြုစဉ်း ။

ငါကား
နတ်တို့ကိုအစိုးရသည့်
သိကြားမင်းတည်း။

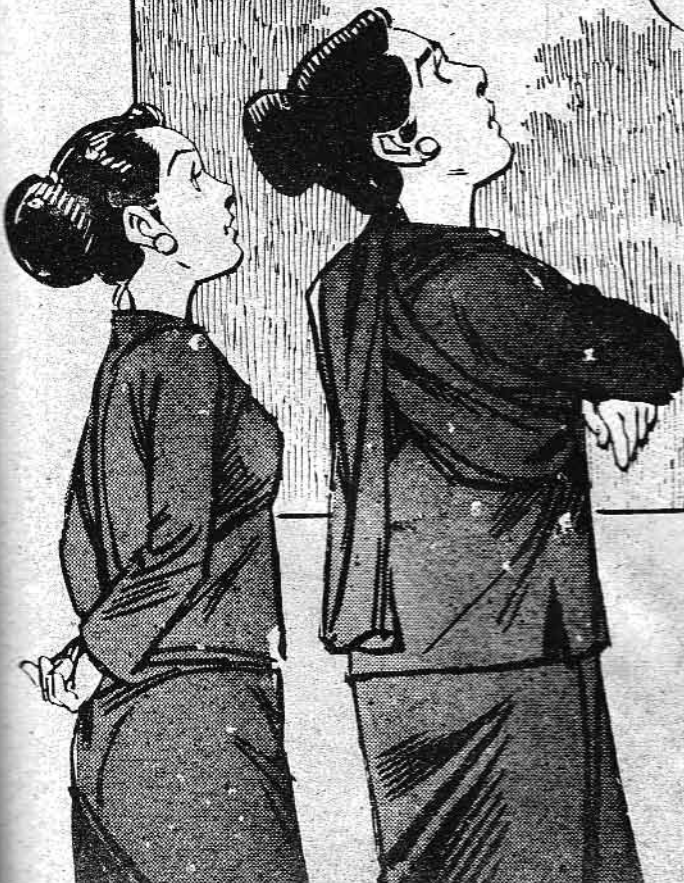
သင်မင်းကြီးအား
ရှစ်ပါးစောဆုတို့
ငါလေးပါး၏ ။
ကောင်းယူစေ
လော့။

ထိုအခါ ။
ဘုရားအလောင်းစေယုဒ္ဓ
ရုပ်ငါကြီးသည်
သမ္ဗုဒ္ဓတဉာဏ်တော်နှင့်
တကွ ရှစ်ပါးစောဆုတို့
ကောင်းယူလေသတည်း။

မင်းကြီး ။
သင်တောင်းတာထက်
ရှက်ပါ။ ဗြဲနဲ့ ဗျဲ၊ သာဗျဲ
လိမ့် နည်း ။

သိကြားမင်းလည်း
တာဝန် သာ
နာ ဗြဲနဲ့ ဗျဲ
သွားဇာ ။

ဘုရားအလောင်းရှင်
မိန့်ဒ်တို့ တို့လည်း
အညွှန်အညွှန်ဖြစ်လို့
မင်းကြီးကစွာ ကျန်ရစ်
ခဲ့လေ ဇာ ။

ပုတ္တမာသုတ် မိုးရွာရဲနေစဉ် အင်္ဂါနေ့ကတည်း
မင်းသား မင်းသမီးတို့ကို မြေပြင်တွင် ကြီးတုပ်ဒုဂိပ်စေချက် - -
မိမိမူကား သားရဲ တောကောင် ကားဖြ ကင်းရန် သစ်ပင်ထက်
တက်ဖို့ပင် ခင် - -

ထိုသို့ အပ်သောအခါ
 နတ်သားတစ်ယောက်ဖြည့်
 စေသည့်ကုန် ဖမ်းခြင်း
 အားဖြင့် ဖြစ် ။ နတ်သမီး
 တစ်ယောက်သည်
 မဖွဲ့ခေတ် အသွင်ဖြင့်
 စောင့် မင်းသားမင်းသမီး
 တို့၏ ခန္ဓာငြိမ်းကို
 ဖြည့်ပေး၏ ။ ။

ကျေဉှိမ့် တန်ဆာဆင်ပေး၏ ။ နတ်ခဲဖြယ်တို့ကို ကျွေးမွေး၏ ။
 အလွန်တတ်သော အားဖြင့် မင်းသားမင်းသမီးတို့ကို နှယ်ပင် ခန္ဓာငြိမ်းဖြင့်
 ဖြည့်ပေးခြင်း ပျောက်ကွယ်သွားပြန်၏ ။ ။

နေ့က ပုတ္တကသမ္ဘာ
 မိမိအုပ်ဒေသ ဖြစ်သည်၊
 ကလိဂ်ရာဇ်တို့၏ ဒုက္ခဝိဒ္ဓ
 ရှာဖွေ ထွက်ခွာခဲ့၊
 ဘော်လည်း နဂါးတို့၊
 ရွှေစွန်းဟန် သဖြင့်၊
 ကလိဂ်ရာဇ် တို့၏သို့
 ရောက်လာ ဆော့ရွာရာ
 မြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏

ထိုပုလ္လားရောက်မည့်နေ့
မတိုင်ခင် မိုးတောက်ယံ၌
သိပ္ပံပညာမင်း ကြီးသည် ကျသို့
အိပ်မက် မကုန် -
သိပ္ပံပညာမင်းကြီး သည် တရား
သာသနာ ခြံ၍ နေစဉ် -

မည်သို့ နက်ရှာသော အဆင်မပြေသည့်
ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် ယခု ဗွာ
ကြာနှစ်ပွင့်ကို ယူဆောင်၍ မင်းကြီးအား
ဆက်သ၍ မင်းကြီးသည် ထိုကြာ
နှစ်ပွင့်ကို နား၌ ပန်စ၍ ဝတ်ဆံတို့
ရကြ၍ မင်းကြီး ရင်ခွင်ပေါ်သို့ တည်သည့်
ယုဂျီ မြင်မက်လေ၏ -

မင်းကြီး အမိန့်ပေး နှစ်လောက်
နောက်တော့ပင်လျှင် နှိပ်စက်ပတ်ပုတ္တူ
တို့ကို ခေါ်၍ မေးတော်မူရာ ~

အရှင်မင်းကြီး
ကျွန်ုပ်တို့ကား
ကောင်းကောအာပိမင်
ဖြစ်၏။

နှစ်လ ၅၂၂ ကြာ
ကွေ့ကွင်း စေးကွေးနေသည့်
အရှင် မင်းကြီး၏ ကွေ့တော်
မျိုးတော် ချစ်မြတ်နိုး
အာပိ သူတို့ ကျောက်လာ
ပါလိမ့် မည်။

အား၍ ။
ပုဏ္ဏား တစ်ဦးဟာ
ရသေ့ဝတ်နဲ့ကလေး
နှစ်ယောက်ကို ဖမ်းဆီး
တုတ်နှောင် ခေါ်ဆောင်
လာပါ့၊ လား
ကလေးတွေက
ငိုမြဲပေးတော့လေး တွေရဲ့
အငွယ်တွေပဲ

ဟေ့ ။
မောင်မင်းတို့ ။
ဟိုမှာ ဓာလေးဒွပ်ယောက်ကို
ယူဆောင် သွားနေတဲ့ မုလ္လာ
ကြီးကို ဝေါ်ဆောင် လာစို့
ဖြည့်ချေ ။

အဖို့ ။
ငါ့ မြေးတော်စိတ်
ဖြစ်နေပါလော့
လား ။

ပုဏ္ဏားပိုင်
ကျွန်တို့အဖွဲ့အစည်း
ဘယ်က ခေါ်လာပြီး ဘယ်က
သွားမည်နည်း ။ အဖန်
သံတော် ဦးတင် စေ ။

ဗုဒ္ဓလှပါဘုရား
ဝက်ပါတောင် ငြိ ကျောင်း
သစ်မီးတွင် နေလော
ရမည့်ကြီး ဝေသန္တရာထံမှ
အထွေအမြောက်ကလေး
များ ဖြစ်ကြောင်းပါ

သားသမီးတို့အား
မည်သူက ချွေဒါန
မည်နည်း ပုဏ္ဏား
ဗုဒ္ဓကို သာ ဖြေ
လော့ ။

ဘုရားဘုရား
ထဲတော်ဦးတော်နေခြင်း
ဖြစ်ပါသည်... ယေ၊
ပြည်နိုင်ငံက ကလေး
ဗျားကိုမေးကြည့်
တော်မူပါ

မြေးတော်တော်
သင်တို့ ဘာ သင်တို့
ခမည်းတော်က
လျှောက်သည့်
ဗုဒ္ဓသလော

ဘုရား ဘုရား
တော်ကြီးထံ၌
လျှောက်ဖွဲ့သည့်
ဗုဒ္ဓာ ဗုဒ္ဓါ

သားသမီးသည်ပင်
လျှောက်ဖွဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့်
ခမည်းတော်က တော်စီ
လာသူ ပုဏ္ဏားထံ အကျဉ်း
တို့ကို လျှောက်ခံလိုက်
ပါသည်။

ထိုသို့၊ ခြေထိုးကြော့တော်လှုပ်
ပုတ္တကကြီးသည် ကလေးငယ်တို့အား
လှူတံခပေးဘဲ 'နေ့သည်တို့ မင်းကြီး
ဖြစ်လော့ ... ..

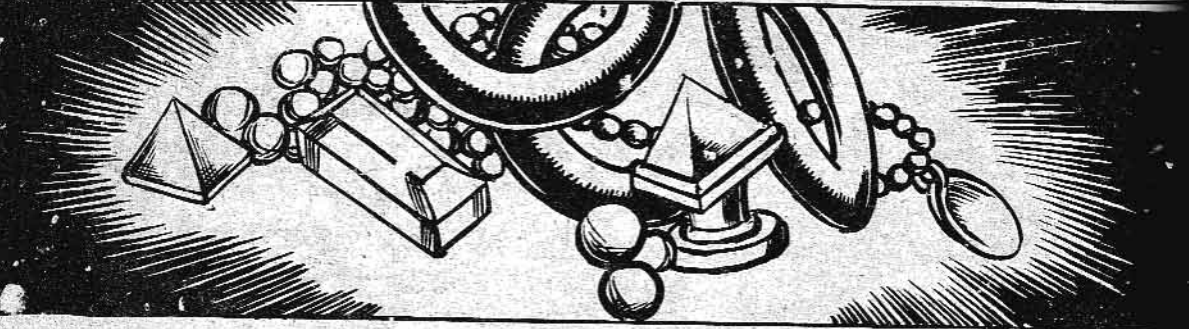
ချစ်မြေတို့၊
ရှေးကခိုလှောင် သင်တို့သည်
ထိုတို့ဖြင့် ဆက်နှင့်၊ ရင်ခွင်
တွင်းသို့ တို့ဝင်လာကြ၏
ယခု မူကား ဘိုးတော်အိန်နီ
မေ့နှိုးတတ်ဘဲ အစားမှာ
ဟ် နေကြသည်မှာ
အဘယ်ကြောင့်
နည်း

ဒွန်ပါ
ယခုအခါ အကျွန်ုပ်
တို့ သည် ဘိုးတော်၏
မြေစုမှာ မဟုတ်
ပုတ္တကကျွန်ုပ် ဖြစ်နေ
ပြီဗျာ ...

ချစ်မြေတို့
တို့ကားကို ဝမ်းနည်း
ဘိုးတော်၏ ဒုလ္လဘသည်
ဖိုးဖြင့် တွက်သကဲ့သို့
ပုလောင်လှသည်

ပုလော့အား
ဥစ္စာပေး၍
မြေတို့ကို ရှေးယူ အံ့
အာယု ကြောင်
သူ့ကျန်ဖြစ်ရ
မည်နည်း

ထိုသို့ ဆိုချက် သိပ္ပံသည် ဝင်းကြီးသည် ရွှေစင်တစ်ထောင်
ဆင် တစ်ရာ ခြင်္သေ့တစ်ရာ နှုးကားဥယျာဉ်တစ်ရာ ရထားတစ်ရာ
စသော ဥစ္စာတို့နှင့် အတူ ဘုံ့ဆစ်ဆင့်ပါသော ဖြာသာဒ်ကိုပါပေး၍
ရှေးယူ လိုက်၏

ထိုသို့ စပုဒ်အုပ်စုဖြင့်
ဂျော့ယုတော်မူပြီးမှ
မင်းကြီးသည် မြောက်
တို့ အား ရေချိုး သန့်စင်
စေ၏ ။

အဝတ်တန်ဆာနှင့်သာ အမွေပျား လိမ္မော်စေ့၏ ။
ပြီးမှ ။ တောတွင်းတွင် နေထိုင်ခဲ့ရာ အတွေ အကြံပျားကျိတ်အေးမြန်း
သဖြင့် အလိမ္မော်စေ့၏ မြေကြား၏ ။

ထိုအခါက - မယ်တော်
ခရစ်တော်တို့အား
မြို့သို့ ခေါ်ယူစေလို
သဖြင့် - - -

ဇာရှင်မင်းကြီး
မိဘယုသမ္ဘ သားသမီး
တို့ကို ဥစ်မြဲတို့နှင့်
ကုန်၏။ ဘိုးတော်ကား
သားသမီးကို ဥစ်ဟန်
မရှိပါချေ။ - - -

ထိုစကားကို ကြားလျှင်
မင်းကြီးသည် နောင်တ
အသုံးယူကျွမ်းမရ ဖြစ်ပြီ

ဥစ်မြဲတော်
ဝါသည်မြဲသို့တို့၏
စကားကို လိုက်နာ၍
သင်တို့၏ အင်ကို
တို့၏မြဲသို့ နှင်ထုတ်
မိချေ၏။

အိမ်ထဲ
နှင်မထုတ်ထိုက်ကြောင်း
တိုးတော့သိမြင်
ပါဖြေ-

ဒါလိုနဲ့တော့
ပြည်စုနှစ်စဉ် မင်းစုနှစ်စဉ်
ကို သင်တို့၊ ဖခင်ဒါ
ငါလေးပါမည် ။ သင်တို့
ဖခင်သုညဌာဏအတိုင်း
မင်းအဖြစ်ဖြင့်၊ ဖြစ်ပါ
ပြန်သား လူအပေါင်းတို့ကို
ဆုံးမပါစေလော့ ။

သို့ဆိုလျှင်
တိုးတော့ကိုယ်တို့
သွားကောက်ခေါ်ယူ ဖြစ်
မင်းစုနှစ်စဉ်ကိုလေး
အပ်သင့်ပါသည်

ထိုဇာတိ ဆိုသူ၏ ပေါ်ကြီးသည်
စစ်သူကြီး အမတ်ကို ခေါ်ယူခဲ့

စစ်သူကြီး
ငါသည် ယခု
သားတော် စေယုဇနာကို
ခေါ်ယူရန် ကပ်ပါတောင်
အဖို့ ဗွားအံ့

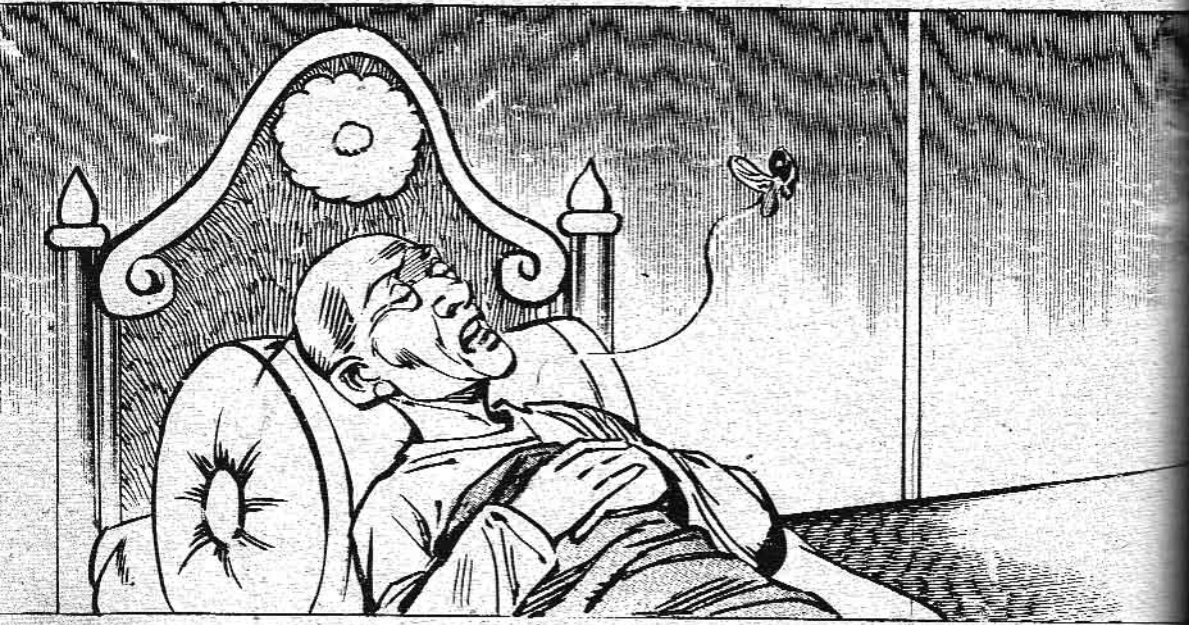
ဆင်း၊ မြင်း၊
ရထား၊ ခြေသစ်သုတ်
စသော စစ်အင်္ကျီ နှင့်
လမ်းခရီး စသည်တို့
ကို ပြုလုပ်ပေးတောင်
စိမ့်စွေ့ မှ

ဗုဒ္ဓပါ
ဘုရား

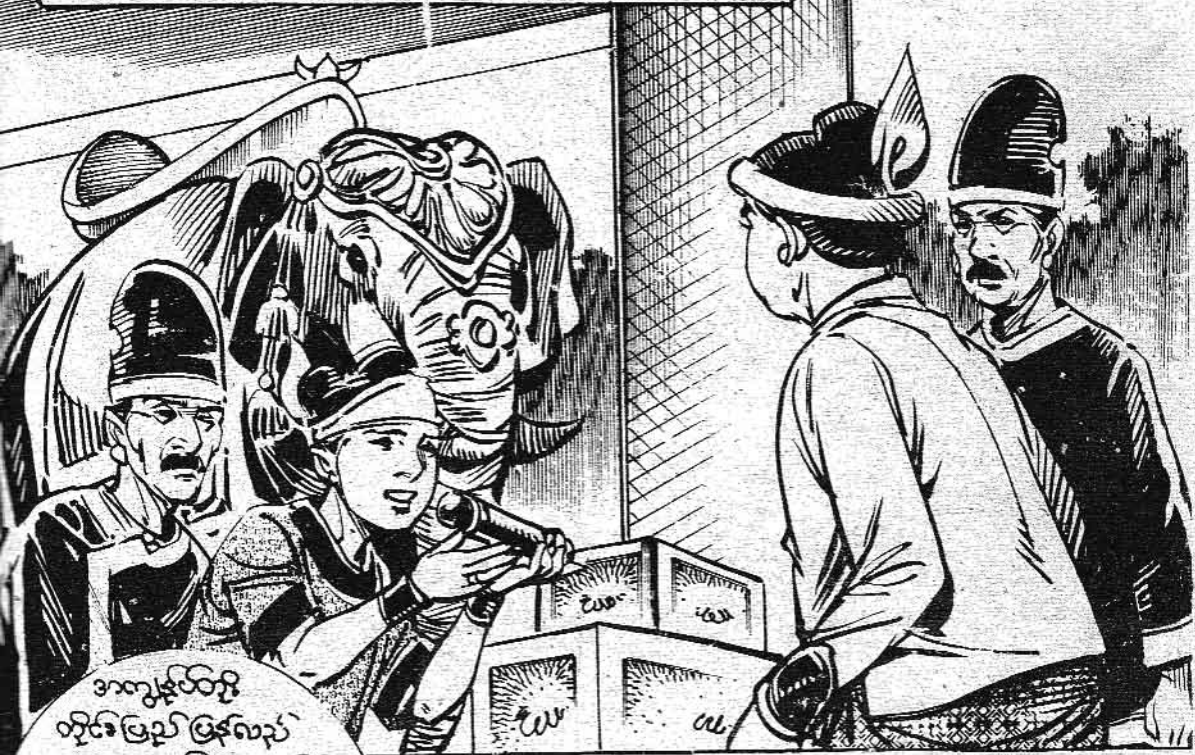
ထိုအချိန်တွင် ငိုငေးကပုတ္တော့သည်ကား
တစ်ကြိမ်မှ ဗတော့ကြီး ပုခလော စည်စိမ်ကြီးကို တွေ့ကြုံ
ရစားရသဖြင့် ဘောဇ္ဇိကာကရကို လွန်ကျေးဇူး စားစောက်မိပြီး
ဥာဏမကျေ စားယိုနှင့် ဤ စာလေတော့၏ ။ ။

ပုတ္တော့စာလေတော် ဖြစ်တွင်၌ သူ၏ ဆွေမျိုး ပေါက်ဖတ်
တော်မပပ်သူ တစ်ယုံ တစ်ယောက်မှ မရှိ သဖြင့် စည်စိမ် ဥစ္စာ
ဥာဏလုံးကို မင်းကြီးက ဖြန့်လှုပ် သိမ်းယူရတော့ ၏ ။

ကလိပ်ကပ်တို့ကလည်းကောင်း ဆင်ဖြူရောက်သည့်
စဉ် မိုးကောင်းစွာ ငှာဆွန်းခဲ့ပြီမို့ လေယန္တရားမင်းကြီး
၏ ဆင်ဖြူတော်ပစ္စယကို လက်ဆောင်ပစ္စည်းများစွာနှင့်
အတူ သိပ္ပံနစ် မင်းကြီးထံသို့ ပြန်လည် ပို့ဆောင်လာပြန်

အကျွန်ုပ်တို့
တို့ကလေး ဖြစ်နေသည့်
သာယာဝပြောနေပါပြီ
အကျွန်ုပ်တို့ မင်းကြီးက
ကျေးဇူးတင်လှစွာပေးပြီး
ဆင်ဖြူတော်နှင့်အတူ
လက်ဆောင် ပစ္စည်းများစွာ
ပို့ဆောင်လိုက်ပါသည်

သိပ္ပံနာမင်းကြီးလည်း အလုံးစုံဟော စစ်အင်္ဂါတို့ ကို လည်းကောင်း
လမ်းတိုကို လည်းကောင်း စီမံဖြိုးတော် မြှောက်တော်၊ ရောက်စားနေပွ
ခန့်စိုက်မြောက်တွင် စစ်သည်မိလိပါ များစွာနှင့် တော်မင်း သားကို
လမ်းမြစ်တော် ဝက်ပါကောင်သို့ ထွက်ခွာလေ၏။ ဆင်ဖြူတော် ပစ္စယ
တို့လည်း ဂင်္ဂါတို့ဆီ ရောက်မှား ဆင်ယင်၍ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့၏။

ဝက်ပါတောင် ကျောင်း
သစ်ခါ အနီးသို့ ရောက်
သောအခါ သစ်တပ်တဲ
နန်းဆောက်၍ တပ်ကို
နားစေပြီး သိပ္ပံနန်း
မင်းကြီးက ကျသို့
အဖီ အဆုတ် ပွဲ၏ ။

ဇေယျဝတီ ။
ငါတို့ တစ်ဖြိုင်နိုက်
သွားကြလေဟော
သားတော်သည် ငါတို့ကြောက်
ဝမ်းနည်းစမ်းသာ စိုးရိမ်
ဟောတ ရောက်ရမည့်
တော့မည်။

ထို့ကြောင့်
ငါ ကြောက်စွာ သွား၍
သားတော်ကို တစ်မြောက်
စေမည် ။ ထို့နောက် ဗွ
သင်နှင့် မြေကောက်စွာ
လိုက်ခဲ့ကြ

သို့သော်လည်း ငြိမ်းသည့် အမတ်များ
ဖြင့် လျက် ကျောင်းသားများ
ဥပဒေကို သွားရောက်၏ ...

ဝေသန္တရာမင်းကြီးနှင့် မန္တလေးတို့ သည်လည်း မေညှိတော်
လာသည်ကို ဖြင့်လျက် ဝမ်းမြောက်စွာ ခေါ်ခေါ်ဖြင့် ဖြစ်၏ ...

မေညှိတော်
ဘုရား

အကျွန်ုပ်
မန္တလေးတို့ဘုရား
အရှင်မင်းကြီး၏
ခံစားရုံကို ငါတို့
ပါ၏ ...

ဥပသား
ဥပသမိတို့ သင်တို့၏
ရင်ဆွေး ၊ အင်္ဂါ ကာင်ဒို
မောင်နှမ နှစ်ယောက်ကို
ပုဂ္ဂိုလ်အား ပုဂ္ဂိုလ်အား
ငါ့ရှေးယားကြီးကြီး
သင်တို့ ဝမ်းခြောက်
ကြလော့ ။

ဘုရားဘာလောင်းနှင့်
မိန့်ဒေဝီတို့ လှည့်
စိတ်သက်သာရာ
ဖြစ်လျှင် မင်းကြီးနှင့်
စကား စမြည် ပြောဆို
ကြ၏ ။

ထိုစဉ်၌ မယ်တော် မုသုတိဒေဝီ ရောက်လာပြန်၏ ။

မယ်တော်...

မယ်တော်အား
ဂြိုဟ်ပါဇော်...

ပုသိမ်တို့ဒေဝီ မိဖုရားကြီးအားဂြိုဟ်ပါဇော်ကန်တော့ စဉ်မှာပင်
ကပ်နှံင် ကတော့လိန်ဝှို့ ဟောစွာစော အာဇီ အင် နှင်ကောကင်္ဂါ လာကြရာ...
မဒ္ဒိဒေဝီအား ကိုယ်ဂြိုဟ်ကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ဖြင့်စွာ
တန်လျှပ်လျက် ဂြိုဟ်တော့၏ ...

မယ်တော်...

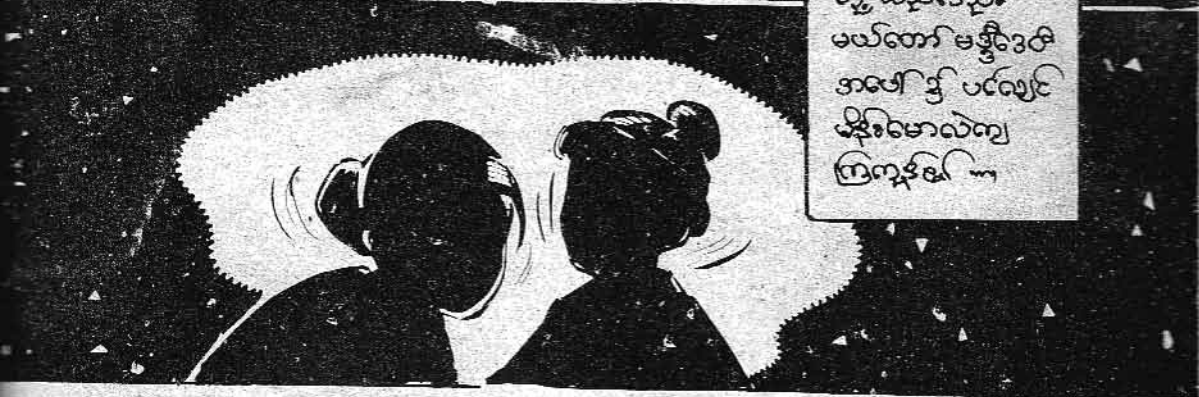
မယ်တော်

ဥစ်သာ
ဥစ်သာမိတို့

မဒိုဒေဝီသည် ငိုကြွေးရင်း မြေ၌ လဲကျသွားတော့၏။

ကလီကကျာဇိန်
မင်္ဂလာမင်းသမီး
တို့ သည်လည်း
မယ်တော် မဒိုဒေဝီ
အပေါ်၌ ပင်လျှင်
မျိုးမောင်ကျ
ကြကုန်၏။

မိုးရွာစွာသမီးတို့ မြေ၌ လဲသည်ကို မြင်လျှင်
ဘုရားအလောင်းစာသန္တရာ မင်းကြီး သည်လည်း မြေပေါ်သို့လဲကျ သွားတော့၏။

အခြေအာရုံ မူဝါဒကို အလျဉ်းကျွေးကာ
ဖြေဆဲသည့်အခါ အော်ဟစ် ငိုကြွေး ကြကုန်၏။

ထိုအခါ ။ လောကဗေဒါးယံ
 တို့သည် ဖြစ်စွာ ဖြစ်ပွားခဲ့၏
 မဟာဗထဝီ ဖြစ်ကြီးသည်
 ဒုတိယဆက် ကဲ့သို့ ဖြစ်စွာ ဖြစ်
 ပွား၏ ။ မဟာသမုဒ္ဒရာ
 သည်လည်း ရွာက်ရွာင်၏

နတ်ဗြဟ္မာ့ခြေရာထပ်
 တိုင်အောင် ဒုတိယအောက်ကျက်
 ကျက်စာသံ ဖြစ်ပေါ်စေ၏

ထိုစာပါ သိကြားမင်းသည်
ဤတော၌ ငှာထားမိန့်နှင့်
တူသော ဝေါကျရဝသမိန့်ကို
ဤသို့ နားပေးသိတော်မူ၏။

ဘုရားကလေးငါနှင့်
တကွ မိန်းမောမေ့မော
နေသူ များ မိန်းမော
တို့ ထိတ်ရိတ္တတ်
ဖြစ် သတိရလော
ကြ၏။

BURMESE
CLASSIC

မိကြားလျှက်
ညှိုး နှမ်းနေသူ
များလည်း
ဖြန်လည်း
လက်ဆန်သွား
ကြ၏။

www.burmeseclassic.com
 သူ့ကားအာလေးပဲ... သူ့ကားအာလေးပဲ...
 ပါလာဟော များမတ်အာပေါင်းက ဝိုင်းဝန်း
 တောင်းဆိုကြကုန်၏ ။

အရှင်မင်းကြီး
 တို့ကို ဖြစ်ကြုံ
 ဖြေရှင်းပေးခြင်းဟာ
 မူပါ ။

သိပ္ပံပညာမင်းကြီးကလည်း ။

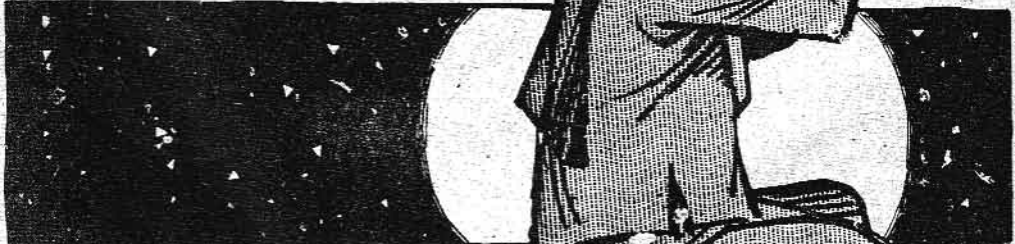

ချစ်သား
 လူတစ်စု အာပိုင်ကို လိုက်ပြီး
 သင့်အား ငါ့နှင်ထွက်ခိုက်
 ထိုအခန်းကဲ့ သူ့ကားပဲ
 ယခုအား၊ ရှေးအာပိုင်ကို
 ပယ်၍ မင်းအာပိုင်ဖြင့်
 ဖြစ်လာဟော သို့ဖြင့်
 ပါ၏ ။

www.burmeseclassic.com

သူ့ရှေးအာလောင်းသို့ ယိုးဒယားမြို့
 ကောင်းပါ ဖြစ်ဟု ဝန်ခံပြန်
 ဂဟန်းတရားဌာန များ ခွဲရာ
 သာမယား တို့ကို
 လှူ ချိန် ပါဂျီ ဖြစ်သွင်း
 ခဲ့ရာ
 ကျောင်းသစ် မိမိ နေရာကို
 ရှိသိုး ပုတေခြင်း
 ဖြူလေ၏

သို့နေ့က ဖြစ်
 ကျောင်းသစ် မိမိ တွင် သို့ ဝင်၍
 ရသေ့ထံ ကို ချွတ်ကော
 ဖြူစွာတော အဆင်း ရှိ သည် ကာသိတို့ ဖြစ်
 အဝတ် တန်ဖိုး တို့ ကို ဆင်ယင် ဖြစ်

၁၈၈

ပဒိုဒေါ်လျှော်
တင်္ဂါယံရွာ
တန့်တော့ထင်ဖြို
သုတ် ဇွဲရဲ
နန္ဒဝန် ဥယျာဉ်သို့
ထွက်လာနတ်သမီး
တို့သို့ တင်္ဂါယံ
နေပေ၏

ဝေဿန္တရာ မင်းကြီးသည် သားသမီး ချီရာတို့နှင့်အတူ
ဆင်ဖြူတော် ပစ္စယထက် တက်ရောက် စီးနင်းကာ တွင်းမြေညှိ
ဖြန့်တော် မူ လေ၏

BURMESE
CLASSIC

ဝေဿန္တရာမင်းကြီး တွင်းမြေညှိ ထီးနန်း သိပ်ဖြန့်မိစွဲစံလာနေ့မှာပင်
မင်းမြစ် မင်းဒဏ် ဣပဒေသ် ဒဲနေရ သူများ အားယံ့စွာ ဣတ်ပေးလေ၏

ရောက်လာသည်
ထိုသို့တို့
မင်းကြီးသည် ကျွန်ုပ်
ကြံစည် လေ၏

ငါ့ရောက်လာ
သည်ကို ကြားလျှင်
ဖုန်းတောင်းယာဝ-က အရှင်
ပုဂ္ဂိုလ်များ မနက်ဖြန် မှီရောက်
သည်နှင့် ရောက်လာကြတော့မှာ
ငါသည် ထိုသို့ပင် အားအဘယ်
ပစ္စည်းကို ပေးလျှင် မိမိကြံ
စည်ကောင်း မည်နည်း

ထိုသို့ ကြံစည်တော်မူ သည်ကို သိကြားမင်း
သိလေလျှင် မင်းကြီး၏ နန်းတော် တံခါးအတွင်း၌
၇၀၀ ခန့်ပါး မိုးကို သီးနှံအောင် ရွာလေ၏

နန်းတော်မှ ကြွလာ တိုင်းပြည် တစ်ပြည်လုံးကို ဝေဝေခွဲခွဲအောင်
၇၀၀ ခန့်ပါး မိုးရွာ ညှန်လေ၏

ထိုသို့ ခိုးသောက်၍
အရှက်တက်လေသော်
ဘုရားအလောင်း
မင်းကြီးသည်
ဖြည့်သူ ဖြည့်အား
တို့ အား ။

မိမိတို့
ဒုးမိဒြိ ပိုင်းနက်
အတွင်း ရောက်ရှိနေသော
ရတနာ ခုနစ်ပါးကို
အိမ်ရှင် မြှားက အသိပေး
ယူကြလေ ။

BURMESE CLASSIC

ထိုသို့ နှင်ဖြူဖြိုး
လအားကိုး ဖြို့တံတိုင်း ကွက်လပ် နုနစ်တောက်တွင်းမှ
ရတနာများကို မင်းကြီးက သိမ်းယူ လေ၏ ။

လှိုသို့ ရတနာမျိုး
ဌာသွန်းသဖြင့်
တို့လည်း ဖြည့်အား
တို့လည်း အလွန်
ဥပမာ မင်းကြီးကြ
လှူ၏ ။

ဘုရားအလောင်း စေယျာဉ်ကို မင်းကြီးလည်း
မြောက်ဆောင်စော အရှေ့ ဇေယျာဉ်နှင့်
နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ရတနာ ချစ်နပ်ပါးတို့ဖြင့်
ကြီးစွာစော အရှေ့ ကြီးစွာ လေးစွာ
အထက် အဆင့်တို့ တွင်တော့ နတ်မြတ်သို့
ရောက်၍ လေ့လာသည်။

BURMESE CLASSIC .COM